

۲۱۲ - شه پۆل

نه ته وهی کورد :

سترابۆن، هیردۆت و گزنفۆن میژونوسانی یۆنانی زۆرجاران ناوی کوردیان بردوه و به دورو درێژ قسه یان له نه ته وه و گه لی کورد کردوه.

گزنفۆن له ۴۰۱ ی به رله زاین له کتیبی خویدا: (گه رانه وهی ده ههزار یۆنانی) له نه ته وه و گه له ره سه نه ناوی بردوه که چلون گیر و گرفتیان بۆ سپاکه ی ئەو به دیی هیناوه، گزنفۆن ئەلی پۆکوردی کان له ناوچیا و چراهه ژین و هیچ کاتی نه بونه ته، به رده سی خه شایارشاو ئه رمه نی و ئاشوری و له که تیه کانی پاتشای ئاشوریه کانیشا، به (کردو...) ناوبراون و له کتیبی په هله وی: شاره کانی ئیرانیشدا، به کوهیاران، کردو، و اتا: کوردان، ناو براون.

- له ده وره ی ساسانیان کورده کان له زۆر به ی شهرو جهنگه کانا به شدار بون، له کارنامه ی ئه رده شیری پا په کانا جهنگی کورده کان له ته ک پاتشا ساسانیه کانا، شی کراوه ته وه، کورده کان دوا ی دوا برانی حوکومه تی ساسانی له راست عه ره به کانا پیاوانه راوه ستاون و دینی پیروزی ئیسلامیشیان به دل و داو وه رگرتوه، نه ک به زۆر، به لām باری خویشیان هه ر پاراستوه و رایان گرتوه.

کورده کان له راست هاشا ولی بی به زه ی یانه ی تور که سه لجوقیه کانا له سه ته ی یازده هه می زاینی و هیرشی مه غول (سه ته ی ۱۳) له راست هاشا ولی ته یموره شه له (سه ته ی پانزه هه م) نه به زانه راوستان و سپا خوین خو ره که یان شکاندوه.

له سه ته ی ۱۶ ی زاین له دولای کوردستانا، دو حوکومه تی به وزه دامه زرا له ئیران حوکومه تی سه فه وی و له تورکیه ش حوکومه تی ترکی عوسمانلی، ئەم دو حوکومه ته نیزی که به (۳۰۰) سال جار و بار پیکه وه ئە یان کرده سیمپ سیمپ و جهنگ.

کورده کان، باوه کوله ره گژیا، له ته ک ئاریا: ئیرانیه کانا هاو خوین بون، به لām له بهر زلم و بیادی میرو پاتشا سه فه وی یه کان و هه روا، له بهر ئە وهی له سه رچه ی و ریگای سوننی بون جار جار ئە چونه لای عوسمانلیه کان و به دژی سه فه وی یه کان جهنگیان ئە کرد.

له سالی ۱۵۱۴ زاین داله جهنگی چالد راناله با شوری گول ناوی ورمی دا کورده کان چونه یارمه تی تورکه عوسمانلیه کان و سپای شائیسماعیلی سه فه وی یان تیکشکاند، ترکه

عوسمانلییه کان سپای شائیسماعیلی سه فهوی یان تیکشکاند. ترکه عوسمانلییه کان له به رانبه را به لینی سر به خوئی ناو خوئی: (خودمختاری) یان به کورده کان دابو به لام جهنگی چالدران به زیانی نه ته وه و گه لی کورد ته ووا و بو، چونکاله دواییدا کوردستان له نیوان تورکییه و ئیرانادا به ش بو، سیبه شی که وته به رده سی تورکی عوسمانلی و یه ک به شی دیکه ی کوردستان که وته سر ئیران، سولتان سه لیم و شاهه باس له و بابه ته وه په یمان نامه یان له گه ل یه کا به ست و نه وه په یمان نامه، له سالی ۱۶۳۹ زایینی به هوئی شاهه باس سه فهوی و مورادی عوسمانلی یه وه مؤرکرا، به لام کورده کان هم سنور به نندی یه یان قه بول نه کردو له هر دو حوکومه ت راسان و توانیان له تورکییه و ئیرانا میرنیشینگه لی کوردی به دی بهینن و تاراده یه ک بگه یینه سه ره خوئی هه ریمی. میرنیشینه کانی موکری و نه رده لان له کوردستانی ئیرانا تا اآخر و توخری سه ته ی نوزده هم به هوئی میر و مه زنه کورده کان به ریوه نه چو، به لام له هه وه لی سه ته ی بیسته ما، حوکومه تی ناوه ندی ئیران کارو نیازی به حوکومه تیکه یه بوزه هه بوتایی وه ی بتوانی گه لاله تالان کارانه که ی خوئی به ری به ریوه. هه روه ها حوکومه ته کانی کوردی گول ئاوی وان و بادینان و هه کاری و دییار به کریش له تورکییه دابه ده س پاتشا زور و پژه تور که ته ره سه کانی عوسمانلی له ناو بران و قریان خسته ناو سه روک و بنو که کورده کان، له سه ته ی نوزده هه ما هه رکاتی کورده کان له و حوکومه تانه راده سان و نه یانه ویست خوئیان سه ره خو، پکه ن، کورده خودان زهوی یه، گه وره کانیان نه کرده، هوره، بو کورده، دژ، حوکومه ته دژ کورده کان و کوردیان به کورد نه دابه کوشت.

له سه ته ی بیسته میشا ههستان و راپه رینی کورده کان که به شیوه ی نیشتمانی تایبته ده سی پیکراوه و هیما نیش به رده وامه، که وته، بهر، ره وتی کییه رکبی ئیمپریالیزم، له روژ هه لاتی ناو راستاو خو ره ه لاتی زریه ی مهدی ترانه دا، ئیمپریالیزمه کان له م هه ریمانه دا بو په ره پی دان، به وزه و سود وه رگرتنی خوئیان له و ده مه وه، له مه سه له ی کورد، به فر و فیل که لک وه نه گرن، له مه ولا گه لی کورد، نه شی سیاستی ئیمپریالیزم بناسی و ده سی ره شی ئیمپریالیزم و نوکه ره دروشم داره کان و بی دروشمه کانیان جوان بخوینینه وه و خوئی له داوی نه و خوین مژو گه ل دژمنانه پیاریزی تازو و ئاسان بتوانی به مافی خوراوی خوئی بگات که

۲۱۴ - شه پۆل

ماوه‌ی زیاتر له سه‌ت ساڵه‌هه‌وڵی بۆ ته‌داو له‌کاتی را په‌رینی شیخ عوبه‌یدیلا‌ی شه‌ مزینی یه‌وه که به‌ دژی قاچاره‌کان ده‌سی پیکردوه‌گه‌لی کورد، توشی سیاسه‌تی توشی ئیمپریالیزم و نوکه‌ره‌کانی بووه‌، گه‌لی کورد ته‌شی به‌ کرده‌وه‌، کاری، بکات، که، شو‌ر شه‌که‌ی سو‌دی گشتی، گشت چینه‌ره‌نجبه‌ره‌کانی کورد دابین بکات و ره‌وتیکی وای هه‌بی به‌درو زیانی ئیمپریالیزم به‌ تایه‌ت ئیمپریالیزم و نوکه‌ره‌کانی ته‌واویتی.

ته‌ به‌ری ته‌لی: ته‌رده‌ شی‌ری باه‌کان له‌ کوردانی بازرنگی یا به‌رزنجه‌یه‌، کوردانی بازرنگی یا به‌ زرنگی یا بازنجان یا بیزنجان تا ماوه‌یه‌کی زو‌ر دوا‌ی داهاتنی دینی ئیسلام هه‌ر له‌ فارسا ته‌ژیان. ئیبنی خور دادو ئیسته‌ خریش زو‌ر به‌ دور و درێژی له‌ گه‌لی کورد قسه‌یان کردوه‌، (که‌ردو) به‌ فه‌تعه‌ی کاف له‌ ته‌زمانی ئاشوریدا به‌ مانای جه‌نگ ئاو‌ه‌رو دلێرو نه‌به‌زه‌، له‌یه‌ کیک له‌ که‌تیه‌کانی سه‌رگون پاتشای ئاشورا که‌ به‌ شیوه‌ی میخی نو‌سراوه‌ (که‌ردو، یا کاردو) هه‌ر به‌ ومانایانه‌، به‌ کار براوه‌، دور نییه‌ (گورد) یش که‌ به‌ مانای دلێرو نه‌به‌زه‌، هه‌ر له‌ وریشه‌، بی^۱.

هۆزی شوانکاره

ناسر ته‌ کمیل هوما‌یون له‌ ژیر سه‌ردی‌ری ناساندن و ته‌حلیلی: «ده‌ فته‌ ری دلگوشا» دا به‌ ناوی ناسیاوی له‌ ته‌ک شوانکاره‌کاناله‌ گوواری هونه‌رو مه‌ردوم^۲ - ته‌نوسی: به‌ سه‌رهاتی ته‌م هۆزه‌ ته‌یته‌ سیه‌ش:

۱- ده‌وره‌ی یه‌که‌م ته‌وه‌یه‌ که‌ هیمان مه‌زنه‌کانی شوان کاره‌ نه‌چبونه‌ جه‌ غزی رامیاری و میری یه‌وه‌، ته‌و جو‌ره‌ بنه‌ماله‌ مه‌زنانه‌ خو‌یان له‌ بنه‌ماله‌ی ته‌رده‌ شی‌ری باه‌کان ته‌زانی و باوه‌ریان وابو که‌ باو با پیرانیان تائه‌ سه‌ه‌بودی فارس رویشتبون و دوا‌ی داگیر کرانی ئیران و کوردستان له‌لایه‌ن عه‌ره‌ به‌وه‌، خو‌یان له‌ ئیسه‌فه‌ها‌ ناشاردبوه‌ وه‌ (۱) به‌ قسه‌ی ئیبنی به‌لخی: بنه‌ماله‌ مه‌زنه‌کانی شوانکاره‌ (له‌ سه‌ره‌تای قه‌رنی شه‌شه‌می کو‌چیا به‌ رانه‌ری قه‌رنی

۱- ئیسته‌ خری فه‌سلی فارس، ته‌ به‌ری ج ۲ فه‌سلی ساسانیان می‌زوی واژه‌گه‌لی سامی نو‌سراوی دوکتور ئیسرا‌یل چاپی میسرلا په‌ره‌ی ۴۵ س ۶ - سه‌بک شناسی به‌ هارچاپی سیه‌م تاران سا‌لی ۱۳۵۰ هه‌ تاوی.
۲- ژماره‌ی ۱۸۸ به‌ فرانباری سا‌لی ۱۳۳۷ چاپی تاران.

۲۱۹- باوی کور دهواری

دوازه ههمی زایینی) پینج تیره ی گه ووره بون، ئیسماعیلیان و رامانیان و کرزوییان و مه سعو دیان و شکانیان (۲).

ئیسماعیلیان له هۆزه کانی ترکه و وره ترو گرنگترو ناودار تریون، خوئیان ئه داپال مه نوچیهر.

رامانیانیش له بابته هه بونی داب و ده ستوری هۆزه واری و جهنگ ئاوهری و نه بهزی یه وه زور ناودار بون. ئه وانی تریش له جیگای خوئیانا خودان سامان و ده سه لات و به وزه بون (۳)

له ئاخرو ئوخری حوکومه تی دیپاله مه وه، هیزو ده سه لاتی شوانکاره یه له بهاری رامیاری و سیاسییه وه، دیاردی ئه کری، دوی چهن شه و شوپریک له ده ورائی غه زنه و بیانا به شیکي زور له وه هۆزه له ده ورو بهری دارا بگردا نیشته جی ئه بن.

به شی دوهم: ده وره یه که، هۆزی شوانکاره له سه ر زه وینیکا، به ناوی خوئیان ناوداری میژوی په یائه که ن و که م که م ئه چنه ناو سیاسه ته وه.

حه مدولا موسته و فی قه زوینی له سه ته ی هه شته می کوچی (به رانه ری سه ته ی چوارده هه می زاین) سه رزه وینی شوانکاره به نیوان فارس و کرمان و ناوهندو پیته ختی ئه وان به شاری (ئیک = ئیج) ئه زانی، ئیسته هبانان، به رک = (به رگ یافرگ) تاروم، خیره، نه یریز، کرم، رونیز، لارودارا بگرد، دینه ئه ژمار (۴)

ئه و سه رزه وینه له هه ری میکی گه رمییا نایه و هه ندی له و جیگایه ئاو و هه واکه ی نه زور گه رم ونه ساردیشه. ئه و سه رزه وینه چونکا، خاوه نی گه نم و په مو و خورما و کشمیش و میوه ی تریو، له بابته ئابوری یه وه گرینکی یه کی تایه تی به سه ر، زه وینی شوانکاره دابو. حوقوقی دام و ده سگای ئه وان له ده وره ی سه لجو قییا نازیا تر له ۲۰۰۰/۰۰۰ به دراوی کاتی نوسراوه - حه مدولا موسته و فی له سالی ۷۴۰ کوچی (به رانه ری ۱۳۴۰ زاین) تا ۱۰۰، ۲۶۶ دیناری نویسه (۵) له وه هریمه پرپیت و به ره که ته دا له روژگاری ده سه لاتی سه لجو قیه کان، به سه ر ئیراناو ئه تابه که کان به سه ر فاسا، هۆزی شوانکاره وزه و هیزو ناوونیشا نیکیان په یا کردبو و بنکه و قه لا و جیگه و ریگایه کیان بو خوئیان دابین کردبو.

۲۱۶ - شه پۆل

له سالی ۴۸۸ کۆچی (به رانبه ری ۱۰۵۵/۵۶ زاین) فَضْلَوَيْه حَسَنويه (کۆری فهزل، کۆری عهلی، کۆری، حه سه ن، کۆری ئه یوب که یه کیچک له ئه میرانی ئیگک و له هۆزی رامانیان بووه، له مه لیک مه نسور، کۆری عَزَّالْمَلُوكْ ئه بو کالیجا رئاخرین پاشای ئال بویه، راساو به دیل گرتی و به ندی کردو ههریمی فارسیسی هیناژیر رکئیفی خوی (۶).

فضلویه: له باری رامیاری یه وه، وای به باش زانیوه که له ته ک سه لجوقیه کانابه تایبه ت (له گه ل قاوردد، کۆری، جه فری بیگک، برای ئه لب ئه سه لان) خوی ریچک خات، هه ره له به ره وه سالانه به (۲۷/۰۰۰/۰۰۰) دره هم ههریمی فارس له دیوانی سه لجوقی ئیجاره ئه کات. جاله سایه ی دۆستی له گه ل ئه لب ئه سه لانا، شاری گشناوا یا جشناوا، ئه کاته پینه ختی خوی (۷) و که م که م له سه لجوقیان دور ئه که ویتته، تا به ئیشاره ی خواجه نیزامولمولک هه ل ئه کویتته سه ره لب ئه سه لان و ئه ی کوژی و پیسته که ی کای تی ئه خنی، ئه تا به کانی دوایی ئه وه که: خمار تگین و جه لاله دین چاولی، له ته ک بنه ماله ی سیاسی شوانکاره کانا، گیره و کیشه یان (۸) هه بو... ئه مه له سه را نسهری چاخی حوکومه تی ئه تا به کانی فارسا ده وامی هه بووه. جار جار ئه وان و جار جاریش شوانکاره کان پیرو زو سه ره که و توبون (۹). قوتبه ددین موباریز کۆری، نظام الدین یه حیا، جی نیشی فضلویه) میره کوردی بو که به داد گه ری ولاتی ئاوه دان کرده وه و زوری له ولاتی تری خسته، سه رمیری شوانکاره (۱۰) و به ئیلتیماسی کرمانیان یارمه تی دان (۱۱) - وه ئه وه ره ی می له چنگک غه زان ده ره ی نا، به لام زوری نه خایه ن که (نظام الدین مه حمودو سه یفه دین محمه دی) - برای وایان زور بوخه لک هینا، کرمانیان و غه زان بو رو خاندنی دام و ده سگای شوانکاره کان یه کیان گرت و عه جه مشای کۆری مه لیک دیناریان هینا یه سه رکار (۱۲) له سالی ۵۹۹ کۆچی (به رانبه ری ۱۲۰۲/۰۳ زاین) ئه تا به ک سه عد، کۆری زه نگی بو ئیک خسته وه ی هیزو وزه ی شوانکاره کان له گه ل (نظام الدین) مه حمود - برای یه ک که وت و ئه مه بو سه ره که وت.

له سالی ۶۲۴ کۆچی (= ۱۲۲۶/۲۷ زاین) قوتبه دین موباریزی شوانکاره کۆچی دوای کردو میراتی پاتشای به (مه لیک موزه فه ره دین مه حمه دی) ی کۆری برآ. ئه لاین ئه مه مرو ئیکی زانست پهروه رو زاناو شیعر دۆستو شاعیرو قسه زان و کارزان و کارکوشته و زور شیای

۲۱۷- باوی کور دهواری

سه رو کایه تی بووه، کاتی له ته ک زانایانا دانه نیشته. مروف چهزی ته کرد بنوار پته خو و ئا کارو گفت و لفت و قسه زانی و ههستان و دانیشتنی ته و پیاوه مهزن و مهندو ماقوله (۱۳) سنوری سه رزه وینی شوانکاره له کاتی مهلیک موزه فه ره دین له لای باشوره (جنوب) وه تا هه زیمی هورموز: [خلیج فارس] په ره ی ساندبو. له وکاته دا، ته تا به کی به دهس ته بو به کر، سه عد، کورپی، زهنگی بو، که (شیخ مصلح الدین) سه عدی (لری) دیباچه ی گولستانی به ناوی ته و داناو (۱۴) ولهم شیعره شدا کارو کرده وی ته و به سود تر له هی ته سکه ندهر ته زانی و ته بیژی:

(ترا سد یا حوج کفر از زراست نه روئین چو دیوار اسکندر است)

ته و دو میره هونه ر دوستانه، و اتا: مه لیک موزه فه ره دین محه مه د - ی شوانکاره و ته بو، به کر، سه عد، کورپی زهنگی، هه ردوکیان له سالی ۶۵۸ کوچی (۱۲۵۹/۶۰ زاین) کوچی دواییان کرده.

دوباره ئاژاوه و نا ئارامی گه رایه وه ناو خاکی فارس و کرمان، مه غوله کان له مه که لکی زوریان وه رگرت. هه لا کوخان قه لای (ئیک) ی گرت (۱۵) و دوای خراب کردنی ته و قه لایه و قه لاکانی تری شوانکاره کان، قوتبه ددین موباریز (= دوهم) کورپی موزه فه ره دینی، کرده میری ته و ناوه و خو ی گه رایه وه.

به شی سیهه م: ده وره یه که، مه غوله کان خو یان به سه ره هه مو، مه لیه نده کانی ئیرانا، داسه پانبو، هه ریمی شوانکاره ش وه ک شوینه کانی تری ئیران، زیانی زوری لیکه و تبو و میره کانی شوانکاره ش، ببونه دهس نیشانی مه غوله کان.

قوتبه ددین موباریز دوهم، هه روه ک فه زله ویه (سه ر بنه ماله ی شو انکاره) دوای ته وه ی هه رساله ولاتی به شه ش هه زار دینار زیر له مه غوله کان به ئیجازه گرت، خو ی قه ف کردو وه لامی ته وانی نه دایه وه، به قسه ی: (نه ته نزی کاتی وه رزی میری کرد. گفی کردو سه ری له ژیری باری هه لا کو هیناده ری) ته م جاره، به را وه ژوی زه مانی - فه زله ویه (گه لی شو انکاره، لیی راسان و له ته ک مناله کانی برا که یا، ته ویان دهس به سه ر نارده، مه ته ریزو ئوردو تا گه بیشته یا ساق (۱۷) و مه لیک نیزامه ددین، حه سه ن - ی - برا که یان کرده میرو جی نیشینی.

۲۱۸ - شه پۆل

مهلیک نیزامه ددین چه سه نیش. له شه پری سه لجوق شای فارس له کازرونا، کوژ راو نوسره ته ددین - ی - برای بووه جی نیشی، وه ئه ویش به شهر به تی ژارله ناوچو (۱۸) چه لاله ددین تهیب شا، له سیانزه سالانه دا له لایهن شوانکاره کانه وه بو به شا و سیانزه سالیس پاشایی کردو له کاتی ئه و شوانکاره ی میسریشی چه مه وه کردو مولک و حوکومه تی، ته واوی گیر هیئا (۱۹) کورپکی هه بو، به ناوی موزه فهره ددین محه مه دکه به زور و کارایی زال بو و ده سی کرد به کوشت و کوشتاری میرو مه زنانی سهر بزپو و دزیوی ئه و ناوه ناوه (۲۰) به لام ئه م کوشت و برینه بووه هوئی ئه وه خه لکی، لی دور که ویته وه له ناو خوینا به تایبته له ته ک مامی دا به هائه ددین ئیسماعیل بیته جه نگیان و ههر دوکیان به ک له دوی به ک بکه و نه دوای مه غوله کان و له ناوچون.

شازاده کانی تریش، وه ک ناسره ددین مه حمودو برا کانی سه یفه ددین هه زار سه یف و غیبا سه ددین محه مه د (کورپی چه لاله ددین ته ییب شا) و نیزامه ددین چه سه ن - ی برای شی = (هاوبه شی مولکی برا که ی بو) هه رکام ماوه به ک میرییان کرد، به لام نه یان، توانیوه وزه ی جارانی شوانکاره راگرن.

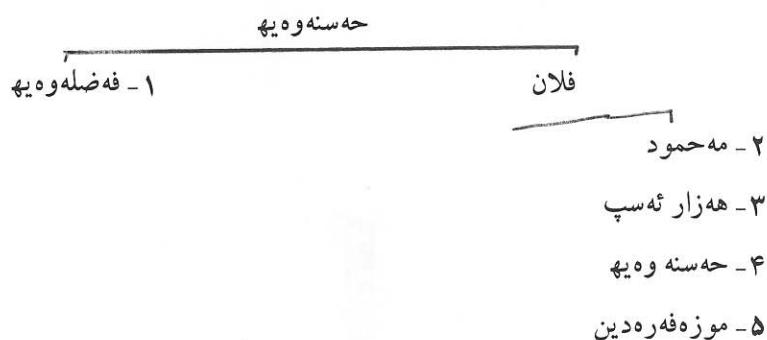
به نی فه زله وه یه

به نی فه ضلوه یه یی ئه تا به کانی شوانکاره: چه مدولای موسته فی^۱ ئه وانیه به ئه تا به کانی شوانکاره ناو بردوه.

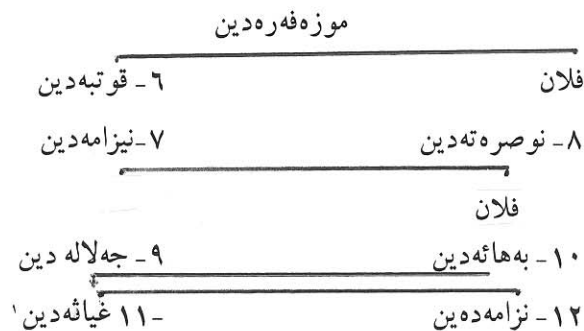
- ۱- فه ضلوه یه کورپی چه سنه وه یه سالی ۴۴۸ کوچی مانگی
- ۲- نیزا مه ددین مه حمود کورپی فلان کورپی چه سنه وه یه
- ۳- هه زار ئه سپ (موباره زه وین) کورپی مه حمود...
- ۴- چه سنه وه یه سالی ۵۰۵ - ئه گونجی که مه به ست چه سه ن کورپی موباره ریز سه روکی شوانکاره بی که کورپی ئه سیر ناوی بردوه.

۲۱۹- باوی کور دهواری

- ۵- موزه فەر ه دین کورپ حه سنه وه یه
- ۶- قوتبه دین کورپ موزه فەر ه دین. سالی ۶۵۸. بار تولید به (قوتبه دین کورپ موباره زه دین) ناوی بردوه.
- ۷- نیزامه دین فه ضله وه یه کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین سالی ۶۵۹ - بار تولید به (نیزامه دین فه ضله وه یه کورپ موزه فەر ه دین کورپ موباره زه دین) ناوی بردوه. دیاره کورپائیکی هه بوه ناویان دیار نییه
- ۸- نوصره ته دین ئیبراهیم کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین سالی ۶۶۲.
- ۹- جه لاله دین ته ییب شا کورپ فلان کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین... سالی ۶۶۴ کوچی مانگی.
- ۱۰- به هائه دین کورپ فلان کورپ فلان کورپ موزه فەر ه دین سالی ۶۸۱.
- ۱۱- غیاسه دین کورپ ته ییب شاو برا که ی نیزامه دین به ناو حوکومه تیکی له سالی ۶۸۸ هه بوه - بار تولید (نیزامه دین) ی به کورپ به هائه دین داناوه.
- ۱۲- مه لیک ئه رده شیر (بی ناو نیشان) ماوه ی حوکومه تی که م بوه، سالی ۷۱۳. که به ده سی موباره زه دین محه مه د موزه فەر له سهر کار لاچوه. قسه ی بار تولید (۱۰۳) و مونه جیم باشی جیایی زوره.

۲۲۶ - شه پۆل

- سرچاوه

۱ - عه باس ئيقبال ئاشتيانی - تاريخ مه غول چاپی دوهم لاپه ره ی ۳۸۰ تاران ۱۳۴۱

هه تاوی.

۲ - عه باس ئيقبال فارسنامه لاپه ره ی ۱۳۶ - ۱۳۳ تاران ۱۳۱۳.

۳ - دكتورزه بيحولا سه فا - ميژوی ئه دييات له ئيرانا بهرگی يه ك لاپه ره ی ۴۰ تاران

۱۳۳۹.

۴ - سياقی، تاران ۱۳۳۶.

۵ - به م سهر چاوانه ی خواره وه بنواره:

- ئيینی ئه سير - ئه لكامل بهرگی ۱۰ لاپه ره ی ۳۶۲ - شوانكاره.

- لسترنج - جوغرافياي ميژوي سهر زه ويني خيلافه تي شهرقی، ته رجهمه ی مه حمود

عيرفان- تاران ۱۹۵۹. Yule (H) - The Book of ser Marco Polo, 2 ed - London 1874.

۱- سهرچاوه: كوری ئه سير: ئه لكامل له ميژودا.

ميژوی گوژیده. دائرة المعارف الاسلامية - چاپی فرانسه، مادهی: (شوانكاره).

نه سه بنا مه ی خوله فا و شه هر ياران وسه يری ميژوي روداوه كانی ئيسلامی نوسرا وی زامباو يرو، ته رجهمه ی دوكتور جه واد مه شكور. په ره ی ۳۵۱ و ۳۵۲ چاپی ۱۳۵۶ هه تاوی.

له ئاخريدا زيڊونيشتمانی شوانكاره كه وته دهس روكنه ددين جه سه ن كوری هه زار نه سه ب و تا جه ددين جه مشيد كوری ئيسماعيل، به قسه ی نه ته نزی: (هه رجاره حوكومه ت ئه كه وته دهس يه گيكن له و دوانه تا سالی ۷۴۲ كوچی، به رانبه ری ۱۳۴۱/۴۲ - زاین) كه پير حوسين نويان له شيراز ابو، حاجی لون، له هيندوستانه وه له ريگای سيرجانه وه گه رايه وه و ئه و دو پاتشامه زنه، كه له بنه ماله و پاتشايانی ساسانی بون، كوشتنی و دو كه لی، له كلی ئه و بنه ماله هه ستان (۲۲) ۲۲ - نه ته نزی لاپه ره ی ۹ و ۱۰.

۲۲۱- باوی کور دهواری

شوانکارا Soncara SHABAUKARA مه قاله به که لکی چاپ کراوله دا بیرة المعارف اسلام. و نسخه خه تی مه جمهع الانساب (به قه له می محه مه د، کوری عه لی شوانکاره بی) - له نه نیستیتوی خاوه ر ناسی فهره ننگستان و عولومی شوره وی (لینینگراد) ژماره ی ۳۷۲).

۶- ئیقبال ئاشتیانی لاپه ره ی ۳۸۱.

۷- ئەم شاره که له ئیوان داراب و فه ساو نه یریزا بو، له مونته خه ب التواربخ موعینی، نوسراوی موعینه ددین نه ته نزی، به ته سحیح ژان اوین تاران ۱۳۳۶ خوشناوا هاتووه.

۸- عباس ئیقبال لاپه ره ی ۳۸۱.

۱۰-۱۱-۱۳- نه ته نرمی (موعینه ددین لاپه ره ی ۳ و ۴).

۱۴- بوئا گاداری له باری ئەده بی و هونه ری له و هه ریمه داله روژگاری شوانکاره کانا، که ته نانه ت له ناو پیاومه زنان و میرمیران و گورزوه شینا نیشا شوینی هه بووه، بنواره سه فا
۴۱-^۱

ئه مه ش چوارینه یه ک که قوتبه ددین موباریز له شینی غیاسه ددین - ی کوریدا و تویه تی:

(ای جان پدر که آن جهانت خوش باد
رفتی زبرم که جاودانت خوش باد
مسلك بقا را بنفا، بگزیدی
سوری سره کردی که راوانت خوش باد)

بوئواندنی فه زیله تی که ماله ددین ئیسماعیل (کوژ راو له سالی ۶۳۵ و شه وقی دیتنی وی ئە بیژی:

چون نیست مرا بخدمتت روی وصال
سر بر خط دیوان تو دادم مه وصال
گویم فلکادر تو نقصان آید
گر زآنکه رسانیم زمانی بوصول

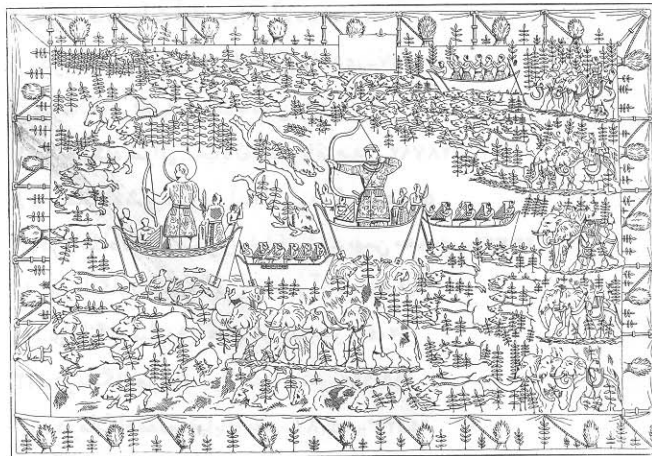
۲۲۲ - شه پؤل

که ماله ددین له وه لاماده بیژی:

(آنی تو که خورشید سرافکنده تست
هرکوست خداوند هنرینده تست

جویای کمالند بجان خلق جهان

وآنگاه بجان کمال جوینده تست) ♣

سنگ نگاره شکار گرازان در تاق بزرگ

۱- ۱۵- ۱۶- ۱۷- ۱۸- ۱۹- ۲۰- نه ته نزی لاپه ره ی ۵ و ۶ مه لیک موزه فره دین له ته مه نی نه ود ساکی دا له
سالی ۶۵۸ له جه نگی مه غولانا شه هیدکرا.

- بوئا گاداری. زیاتر بنواره تاریخ مه غول ئیقبال و مونتته خب التواریخ موعینی.

۲۲- نه ته نزی لاپه ره ی ۹ و ۱۰. شه پؤل ♣

کوردی شوانکاره

شوانکاره، هۆریکی کوردی زۆر ئازاو نه به زه و له پینج تیره و هۆز، پیکهاتوو. روژ گاریک له نیو جهرگه ی فارسدا حوکومه تی سه ره بوو و نه بووه و نزیکه ی سه دو په نجاسال ئه و حوکومه ته، هه ر ماوه.

دامه زینه ری حوکومه تی شوانکاره، ئه میر فه ضله وه ی یه، که کوری عه لی کوری حه سه نی ئه ییوبی بووه، کۆبه ی ماموستا جه میل روژ به یانی - حوکومه تی سوانکاره سالی [۴۲۱ ی مانگی و ریکه وتی ۱۰۳۵ ی زاینی] دامه زراوه و تا سالی [۷۵۶ ی مانگی و ۱۳۵۵ ی زاینی] هه ر به رده وام بووه، کورد و کوردستانی ئه مین زه کی ته رجه مه ی محمه د عه لی عه ونی، چاپی به غا، په ره ی ۱۳۷ نه قل له کۆبه ی شه ره فنا مه به کوردی په ره ی ۶۴ چاپی دوهم سالی ۱۹۸۱ ی زاینی تاران چاپخانه ی جه واهیری.

محهمه د کوری شوانکاره

۶۹۷ کۆچی -

محهمه د کوری عهلی کوری محهمه د له هۆزی کوردانی شوانکاره ی فارسه و یه کییک له نوسه رانی فه صیحی سه ته ی هه شته م که له فه ننی شیعو شاعریدا خو دان هیژو بیری وردو ناسک و جوان بوه و به خاجه (غیاث الدین) کوری ره شیده دین (فه ضل الله) داهه لی و توه وله ماوه ی سالی ۶۹۷ کۆچی مانگی له یه کییک له ناوچه کانی شوا نکاره له دایک بوه و ژیا نی خو ی به نوسین و شیعو و تن را بوردوه و له سالی ۷۳۳ کۆچی ده سی کردوه به دانانی میژوی گشتی و له سالی ۷۳۶ کۆچی ته واوی کردوه و دوا ی ته واو کردنی، ئه و کتیبه ی پیشکesh به خاجه (غیاث الدین) کردوه که نیشانی ئه بوسه عید ئاخو رین پاتشای مه غولی بدا، بلا م بهر له وه ئه بوسه عید بی بینی ئه بوسه عیدی مه غول ئه مرئ و له هه مان ده م و کات داله زیمنی تالان کردنی گه ره کی (ربع رشیدی ته وزیر) نوسه ی ئه سلئ ئه و کتیبه له نیو ده چی و نوسه ر بو جاری دوهم له سالی ۷۴۳ ی مانگی کتیبه که ی خو ی له نوکه وه داته نیته وه به (مجمع الانساب) ناوی ئه نی ئه مه هه ر ئه و کتیبه یه که له و په ری ریک و پیک و ره وانی و گونجاوی و خونجاوی دانراوه و میژوی جهانی له سه ره تاوه تا پادشایی ئه بو سعیدی مه غولی تیدا نوسراوه ۱

۱- سه رچاوه: میژو لکه ی ویژاوه ری پیران سه عید نه فیسی له سال نامه ی پارس سالی ۱۳۱۷ کۆچی هه تاوی. تاریخی سلیمانی ۲۱۹-۲۲۴ و مشاهیر الکرد ۲: ۲۰۱ و 961 princeton و ایضاح المکنون ۱: ۳۷ و ۶۶ و المستدرک علی الکشاف ۳۷۶ و شیخ معروف نوذب به رزنجی چاپی به غدا نوسراوی مه ولانا شیخ محهمه د خال خوابی پاریزی شیخ محهمه د خال له ۱۹۰۴ زاین له دایک بوه و تائیس تاده ده وانه کتیبی به کوردی و عره بی نوسیوه و له چاپیش دراو ن. نه قل له ئه علامی خهیره دین زره کلی چاپی ۶ ج ۷ په ره ی ۱۰۵ و زه یلی کشف الطنون ج ۱ په ره ی ۳۷ و بهر کولی پینجیه ی قه صده ی بوردی به شیخ مارف نوذب... و په ره ی ۵ مجمع الانساب چاپی ۱۳۶۳ چاپی ئه میر که بیر- تاران.

۲۲۸ - شه پۆل

به هاشه نگاری

۵۳۳-۶۲۲ کوچی و ۱۱۳۹-۱۲۲۳ زاینی

ئه سه د کورپی به حیا سنجاری (شه نگاری) ئه بو به ره کات کوری موسا کوری مه منصور
کوری ئه وڵ عه زیز کوری وه هه ب کوری هبان کوری سوار کورپی ئه و لا کوری ره فیع کوری
ره بیعه کوری هبان ی سه لمی سنجاری فه قیهی شافعی شاعیر، بانگ کراو به (به ها).
ئه مزانا کورده زانا به زانستی فیهه بوه و له زانستی خیلایه شدا ده سی بالای هه بوه و به کیک له زانا
ناوداره کان بوه و زور ئازا و به جهرگ و زیره ک و نوکته زان بوه و شیعر ی جوانیشی زوره.
به شیعر وتن ناوی داخستوه به پاتشایانی دا هه ل و توه و جایزه ی لی و ه رگرتون و زور
ولا تان گه راوه و له ستایشی گه و ره پیاوان دا شیعر ی زوره و دیوانی شیعر ی هه به، به ک له و
قه سیدانه ی و اه ستایشی قازی که ماله دین کورپی شاره زوری دا وتویه تی:

وَهَوَاكُ مَا خَطَرَ السُّلُوبِ بِإِيَّاهِ	وَلَأَنْتَ أَعْلَمُ فِي الْغَرَامِ بِحَالِهِ
وَسْتِي وَشِي وَاشِ إِلَيْكَ بِإِيَّاهِ	سَالِ هَوَاكَ فِدَاكَ مِنْ عُدَالِهِ
رِيَّانٍ مِنْ مَاءِ الشَّبِيَّةِ وَالصَّبَا	شَرِقتُ مِعَاطِفُهُ بِطِيبِ زَلَالِهِ
تَسْرِي النَّوَظِرُ فِي مِرَاكِبِ حَسَنِهِ	فَتَكَادُ تَغْرُقُ فِي بَحَارِ جَمَالِهِ
فَكَفَّ عَيْنُ كَمَالِهِ فِي نَفْسِهِ	وَكَفَى كَمَالَ الدِّينِ عَيْنُ كَمَالِهِ

ئه م زانا گه و ره له هه و لیر له ۵۳۳ مانگی و ۱۱۳۹ زاینی له دایک بوه و له ۶۲۲ مانگی و
۱۲۲۹ زاینی له سنجار که سی روژه ری له موسل دوره بارگه ی به ره ولای خواتیکناوه ۱.

۱ - سه رچاره: (خ) کتیبیک له ته راجم دا ۳۵ سالی ۷۰۴۳- (چاپی) کوری خه له کان له وه فیات الاعیان فی انباء انباء
الزمان ج ۱ په ره ی ۱۹۳ و ۱۹۴ و ۱۹۵ چاپی قاهره، کورپی عیماد: شذرات الذهب ۵: ۱۰۴ ۱۰۴، کورپی که سیر. بیدایه
۱۳: ۱۱۰، یاقوت: معجم البلدان ۳: ۱۵۹ و ۱۶۰، وه ماده ی سنجارو ته علامی زهر کلی به رگی ۱ چاپی ۶ په ره ی ۳۰۲.

حسَن كامكار:

هو نهره ری ناودار: خوالیخوشبو چه سه ن - ی کامکار:

۱۳۰۲ - ۱۳۷۱/۲/۲۴ ی هه تاوی

حسه ن کامکار، هونه رهنندی بلیمه ت، ئاهه ننگ ساز و موسیقیدانی به ناو بانگی کورد. له ته مه نی ۶۹ سالی دا باروبنه ی ژیا نی پیچاوه و دله گه و ره که ی له لیدان که وت. کامکار له (نوسان): خا که لیه ی سالی ۱۳۰۲ هه تاوی له شاری سه چاوی به روی ژیندا هه لیتا ته مه نی ۱۲ سال بو له مه دره سه ی موسیقی نیزام دامه زرا و ئه مریکه وته بو به هو ی ئاشنایی له گه لّ سازه جوړ به جوړه کاندا و وای لیهات به ئاسانی هه مو سازی کی لیده دا. به لام سازی تایبه تی ویولون بو.

کامکار، بو زور به ی گوړانی بیژه گه و ره کانی کورد ئاهه نگی دروست کردوه، یان له گه لیاندا سازی لیداوه و له په روه رده کردیاندا، هه ولّ داوه. گوړانی بیژانی وه ک، حسه ن زیره ک، نه و به ری، وه له جه وانه کاندا حوسین شه ریفی، عه بیاس که مه ندی، هه شه ننگ شگرف و... هیندی ئاهه نگی به نرخ ی بو هونه رهناندانی فارس لیداوه و فی ری کردون.

کامکار، زیاتر له نیو قه رن له پیناوی موسیقی دا چالاکی به نرخ ی نو اند وه و توانی هونه رهناندان و گوړانی بیژانی گه و ره په روه رده بکا. هه روه ها موسیقی کوردی به ره و بواری زانستی و عیلمی پال پیوه نا، وه کردی به موسیقی به کی عیلمی و منداله کانی هه مو له ژیر چاوه

۲۷۱ - باوی کورده واری

دیری باوکی دلسوزیان دا، ههریه که بون به هونه رمه ندیکی ناوه به ده روه و ههر ئیستا له ئیراندا بنه ماله ی کامکاره کان به گه و ره ترین موسقیدان ده ژمیردرین-ئەندامه هونه رمه نده کانی ئەو بنه ماله، بریتین له بیژن، هوشه ننگ، پشه ننگ، ئه رژه ننگ، ئه رددوان، ئه رسه لان، قه شه ننگ و ئه رده شیر.

خوایخو شبو: حه سه ن کامکار له ساله کانی دوایی عومریدا. له شاری سنه بنه که ن بو و به ماله وه هاتو ته تاران.

له کاره بنه ره تی و به نرخه کانی کامکار و کورپه کانی زیاد کردنی ده ف به موسیقی ئیرانی بو.

دله گه و ره که ی حه سه ن کامکار له روژی ۱۳۷۱/۲/۲۴ له لیدان کهوت و دنیای بی به قای به ره و باره گای ره حمهت و به زه یی یه زدان به جی هیشته.

گۆرانی کوردی

گۆرانی فولکلوری کوردی که تیشکی خستو ته سهر هیندی لایه نی ئەو به شه نامویه له فهره نگی گه له که ماندا، به شیوه یه کی ریکو پیک کومه لی لایه ن و لقو پوی گۆرانی کوردی ده ست نیشان و ساخ کردو ته وه، ههر چه ند که م و کورپه که ی زیاتر له وه دایه که له شی کردنه وه و ناساندنی هوره، قه تار، ئەلا وه یسی، سیاچه مانه، لاوک و حه یران بابه ته که ده له نگی و ته نانته نوسه ره که ی نامویه و بو ئیمه نه ناسراوه، به لام ده گونجی بلین: که بو ناساندنی پتری ئەم به شه پیویسته پسپوو کارزانی کورد بازوومه چه کی لی هه لکه ن و ئەزمون و زانیاری خویان بو ده وله مند کردنی ئەده ب و هونه ری کوردی تو مار بکه ن، ئەم بابه ته به هه ندی ده ستکاری به وه پیشکەش به خوینه ران ده کری.

گۆرانی فولکلوری، که ره سه ته یه کی هه ره بنه ره تی موسیقای فولکلوری به که بریتی به له: ئاواز و گۆرانی، ئاوازی ئامرازه کان، ئامرازه موسیقاییه کان، له گه ل جوړو روخسار و ئا کارو

۱ - ئاوازی کوردستان ژوماره ی ۱۷۷ پینجشمه مه ۲۵ ی خه رمانانی ۱۳۷۲ ی هه تاوی و ۲۸ ربیع الاول ۱۴۱۴ ی مانگی و ۱۶ سپتامبر - ۱۹۹۳ ی زاینی (شه پۆل).

خاسیه ته کانی، ههر بویه شه فولکلوریست و زانا و پسروره کان چ له پوی کو کردنه وه و لیکولینه وه، چ له پوی به را ورد کردن و چه سپاندن، چ مه به ستگه لی به نرخ ده خولقینن، باشیش نه زانین به ردی بناغهی چ ژیان و شارستانی تیکی ره سن و قایم دائه ریژن و بنیاد نه نین. په ندیکی روسی هه به که ده لی: گورانی، قوولی بیروئه ندیشه و راستی به، له کانی دلّه وه هه لقلولانه، هه ست جولانه، ساکاری وشت ده رخنه، هه مو نه ته وه به کیش گورانی تایه تی خوئی هه به. گورانی ئاوینه ی گیانی گهل و نه ته وه و خه زینه و گهنج و بیرو ئامانجی به تی. خاسیه تی گورانی ناو گهل، له روی باسه وه، نه وه به که له شتی جیا جیا ده دوئی و پره له هه ست و خواستی قوول و ده وله مهنده، له گورانی دا هه لچونی ئازایانه و سوژی دل ده بیستری، له لای هه ندی له روئا کبیران چوار چپوه به ک بو گورانی کوردی دانراوه، به پیی رای بیره وه ران و پسروران، گورانی کوردی نه کری، به چهنده به شیک: گورانی - بهیت - لاوک - دیلوک - لاوژه - باریتی - حهیران - قه تار.

ههروه ها به پیی باری گوتن و له بهر رو شنایی مه رجه کانی کو مه لایه تیش به م جو ره دا به شی ده که ن:

- ۱- گورانی کار: که بریتی به له گورانی: (دروینه - بیرانی - داره وانی - کاروان - شوانی - کاسبکاری).
- ۲- گورانی بو نه کان (موناسبات): ئه لف - گورانی بوک گواسته وه (سه ماو چوپی - شه واره گرتن).

ب - گورانی پرسه و نازیه تباری

ج - گورانی ئایینی.

۳- گورانی روژانه: که بریتی به له ئه لف - گورانی مندالان.

ب - گورانی لایلا به.

ج - گورانی دلداری که (لاوک - حهیران - گورانی - بهسته) ده گریته وه.

۴- گورانی رامیاری

۵- گورانیه نازاده کان.

۲۷۳ - شه پۆل

(موسیقای شاری و نیشتمانی، گۆرانی تازه) «تومابوای» کورد ناسیش له و باوه‌ره وه‌یه که گۆرانی کوردی زۆر به ئاهه‌نگ و بانگه و گه‌لی چه‌شنی هه‌یه. گۆرانی وا هه‌یه، هینی شه‌وه و به رۆژ ناگوتری. ئه‌وه‌ی منال ئه‌یلی، له‌وه‌ی گه‌وره و ئافره‌ت جیا‌یه. ئه‌وه‌ی پیریک ئه‌یلی له‌وه‌ی گه‌نجیک ناچی. گۆرانی ناو چیاکان غه‌یری گۆرانی پیده‌شت یا جه‌نگه‌ل و رۆخی روبراره‌کانه. گۆرانی به‌یانی و نیوه‌رۆ و پاش نیوه‌رۆ و ئیواره، هه‌مان گۆرانی نین و ئه‌گۆرین. «سه‌یدا حاجی جندی پسرۆری کوردی دانیشتی و لاتنی روسیه، گۆرانی کوردی ئه‌کا به‌سی به‌ش: ۱- گۆرانی کار ۲- گۆرانی ئه‌ئین و دلداری ۳- گۆرانی سروشت. سه‌یدا جندی له‌ و بروایه‌ش دایه‌ که هونه‌ری دانانی شیعر له‌ گۆرانی کوردی داگه‌لی جوهره...، وه‌ کو چوارینه:

(م - م - ن - م) ... هه‌یه، مه‌سنه‌وی و دو به‌یتی وه‌ کو:

(ر - ر - د - د) ... هه‌یه دپری یه‌ که‌م و دوادپره‌ که‌ی یه‌ ک قافیه‌یه، به‌ تایه‌تی گه‌ره‌ات و ته‌نیا گۆرانی بیژیک گۆرانی که‌ی وت وه‌ کو: (ی - س - ک - ل - ی) ... ئه‌مه و شیوازی بانگ کردنیش له‌م گۆرانیانه‌دا جوړاو جوړو هه‌مه ره‌نگه... به‌ شیوه‌یه کی گشتی، پیاوی دلداری به‌ پیتی بانگ کردنی (و) و ژنی دل‌به‌ر به‌ پیتی بانگ کردنی (ی) بانگ ده‌ کری... واش ده‌بی هه‌ندی وازه‌ و شه‌ له‌ سه‌ره‌تای گۆرانی دا، پتر له‌ جاری ئه‌وتریته‌وه... وا ده‌بی له‌ شیوه‌ی ته‌رجیع به‌ندو ته‌ریک به‌ندا ییت... جاری واش هه‌یه، بریتی و تیکه‌لاوه‌ له‌ دو زمان وه‌ کو: کوردی و فارسی، کوردی و تورکی، کوردی و ئه‌رمه‌نی..

ئه‌و تپانه‌ی که‌ به‌ تیکرایی له‌ گه‌ل گۆرانی کوردیشا ئه‌وتری ئه‌مانه‌ن:

(هاهو - هاوو) - (ته‌و ته‌و) - (جانی - جانی) - (هاهی) - (ده‌لی لی لی) - (ده‌لو لولو)
- (وه‌یی - وه‌یلو) - (وه‌یلو - وه‌یلو) - (وه‌یدل وه‌یدل) - (ده‌یویو) - (های های) - (هیوا هیوا) - (ئه‌مان ئه‌مان) - (ئه‌دن) - (ئاوا) .. گۆرانی و سترانی کوردی به‌م جوهره‌ دابه‌ش کراوه:
۱- دیلانی: گۆرانی شایی ۲- زیمار: گۆرانی شیوه‌ ۳- نارین: گۆرانی بوکانه‌یه ۴- دیوروک:
له‌ گه‌ل ته‌مبوردا ده‌وتری ۵- لاوک: گۆرانی شه‌رو شوهره ۶- چه‌یران: گۆرانی دلداری یه. ۷- به‌سته: به‌ هه‌مو گۆرانیه سوکه‌کانی دلداری ده‌وتری، به‌ تایه‌تی که‌ له‌ پاش مه‌قامه‌کان دین ۸- مقام: به‌مقامی رۆژه‌لاتی ناوداره و له‌ گه‌ل هه‌مو باه‌ته‌ شیعیکا ده‌وتری و گه‌لی جوړی هه‌یه

۲۷۴ - باوی کور دهواری

۹- سوژ: گورانی ئایینی و دهرویشانه یه ۱۰- بهند: به و پارچه گورانی یه دهوتری
که له ناو حیکایه ته کونه کان داهه یه، ۱۱- گورانی فولکولوری: که له گونددا زوره، وه ک:

۱- یه ک هوانراوه وه کو: خوّم و بایه قوش هه ر دو هاو دهردین.

۲- دو هونراوه وه کو: خه وانین نه خه و که ی میون بیدار

گوش بدهن وه دهنگک ناله ی دهرده دار

هه ر که س خه فتیه، خه و خه یری بوت

هه ر که س بیداره جو خوّم ده یری بوت.

۳- سی هونراوه وه کو:

به و بچم نه وه یس پیرویمان

له وه یس بپرسین گونای کیمانه

کرماشان مه چم بیستون رامه

قه تلگای فه رهاد شه و مه نزلگامه

هه ر کوره مه چی (الله) یارت بو

ئاوه که ی زه مزه م سازگارت بو

۴- چوار هونراوه:

من خاتر خوانیم من ده رده دارم

په ژمورده ی روخسار خاله که ی یارم

تا که ی دانیشم له سای داری بی

تا که ی بکیشم ره نجی غه ربیی

خوا ی بانی سه ر کاری پیم که رده ن

عاجز بوم له گیان رازیم به مه رده ن

له دو ره و هاتم بشناسه ده نگم

توژی غه ربیی نیشته که له ره نگم

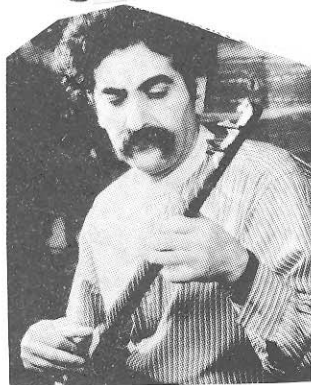
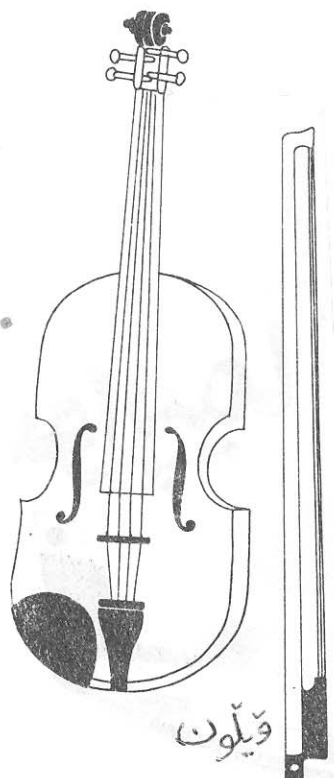
کورددهواری ۲۷۵ / شه پۆل

- ۵- پینج هونراوه وه کو:
تاقه گولّی بوم به سهر یالّه وه
عاجز بوم له دهس بای شه مالّه وه
تاقه گولّی بوم بو خوّم ئە شنیام
بای شه مالّ دای لیم له ریشه کنیام
ئه وه من مردم قائم بریاوه
گه لای جوانیه کهم له دار که نیاوه
هه ی داد هه ی بیداد لهم بیدادیمه
بی دادیم له دهس شه و ته نیاییمه
هه ی داد هه ی بی داد تاکه ی نه کهم ده ننگ
گه وه هر فروش بوم مایه م بو به سه ننگ
ئه مه و شهش و چهوت و هه شت هونراوه ش هه یه که به پیی ئیقاع و ئاوازی گورانیه که
ده گورپی و کورت و دریز ده بیته وه:
۶- شیوه ی په خسانی هونهری هه یه، وه کو:
(لاوک - چهیران - هوره ... د.)
۷- به شیکیش هه یه به شیعره ی هونهری و کلاسیک، جار جار هیش به شیعره ی فولکلوری
ئه وتری وه کو:

(مه قام و گورانی تازه)

- ۸- به شیکیش هه یه له شیوه ی شیعر و په خشان دایه وه کو: (به ندو به یت).
سه رباری ئه مه یه، ئه م هه مو لقانه ده گرته خوی:
۱- گورانی منالان.
۲- گورانی شایی و هه لپه رکی.
۳- گورانی دلداری.

کوردده واری ۲۷۶ / شه پۆل

- ۴- گۆرانی شیوهن (ئاغا میره - زیمار - چه مەری)
- ۵- گۆرانی ئایینی.
- ۶- گۆرانی کچانه یا بالۆره.
- ۷- گۆرانی کورانه
- ۸- گۆرانی مندالانی حوجره
- ۹- گۆرانی ره مەزان
- ۱۰- گۆرانی بوک و زاوا.
- ۱۱- گۆرانی نیشتمانی و سیاسی و شورپشگیرانه.
- ۱۲- گۆرانی و سرود بو مندال و میرمندا لان له فیرگه کان.
- ۱۳- گۆرانی یادهنگ و ئاوازی مه ولود (مه ولود نامه)
- ۱۴- گۆرانی مه نه لوج
- ۱۵- گۆرانی قه ره ج و دو مه کان
- ۱۶- گۆرانیه کانی کار که بریتی به له:
 - ۱- گۆرانی جوتیاران
 - ۲- گۆرانی ده ستار، هاره،
 - ۳- گۆرانی ئاسیاو
 - ۴- گۆرانی ساوار کوتانه وه
 - ۵- گۆرانی جونی.
 - ۶- گۆرانی دروینه.
 - ۷- گۆرانی کریکار
 - ۸- گۆرانی بهقال و دیوره وه کوتال فروش
 - ۹- گۆرانی راو که ران.
 - ۱۰- گۆرانی شوان یا گۆرانی دیزه و گۆزه کردن و قورپشیلان، گۆرانی سه مه نی.

کوردەواری ۲۷۷ / شەپۆل

- گۆرانی میلی: نه ته وه بی:

له نیو شارا سەر هه ئه دا و چینیکی ناوه پراستی نیوان جوتیارانی دیی و... چیژی لی
وه رده گرن و له ژیر ته سیری فولکلوری خو مان و گۆرانی بیگانه دایه... ئاوازه کانیشی
سهرباری تهختی خور هه لاتی و فولکلوری هندی ئامرازی نهرو پایی وه کو: (کلدزیت - ئو
کوردیون - سا کسيفون... تاد) له گه ل گۆرانی چینی په ره سه ندوی بورژوا دا هه یه...

- گۆرانی دانراوه:

شوینی له نیو شار دایه، دانهره که ی دیاره، پتر له سه ر نوته ی موسقا تو مار ده کری...
زور جار وه کو گۆرانی فولکلوری له نیو خه لکا بلا و ده بیته وه... به لام ئەم وه کو گۆرانی یه
فولکلوری یه کان نیه و ته مهنی کورته و زو ده بریته وه یا ئەبی به گۆرانیه کی فولکلوری، بویی
زانای ناودار: جه میل روژ به یانی له باره ی ناوی گۆرانی کوردی، رایه کی هه یه که ده لی: «...
ره نگه ناوی هه ندی له گۆرانی یه کانی کوردی زور کون بن، بو وینه (قه تار) ره نگه له وشه ی
(گاتا) وه رگیرایی و گۆرایی وه له کاتی خویا هه ر گاتای پی و تراپی. هه روا (هۆره) ره نگه گۆرانی
یه کی تایبه تی بو بیته بو ستایشی (ئا هۆره مه زدا)... هه روه ها (که له پوری) ره نگه (که له
ئا هۆرایی) واته له گۆرانی یه هه لبارده کانی باسی ئا هورا بو بیته. جگه له وه گۆرانی
(خورشیدی) تا ئیستا گه واهه که له کاتی هه لاتی خوردا و تراوه به ناوی نیاز وه، چونکه
به رامبه ر به وه، گۆرانی (خاو که ر) مان هه یه که بو خه و هینان و تراوه هۆره ش زور به جی به که
یه کی بیته له گۆرانی یه تایبه تی یه کانی (ئا هۆرا ما زدا)... یا هه یج نه بی سه رچا وه که ی یه کی ک
بیته له گۆرانی یه ئایینی یه کان. چونکه ئەیینی ئیستاش (هۆره) هه ر ته نیا هۆره ی ده رویش له ناو
کورددا له ئە مانه هه موی به ناو بانگتره، وه دور نییه (هۆره و ئا هۆرا و هاوار) له روی واژه یا
زمانه وه، له یه ک سه رچا وه وه هاتبن، وه ئەم وشه و مانایه ته واو له وشه یه کی زمانیکی تری
هیندو ئوروپی یه وه نزیکه، که ئه ویش وشه ی (هورا) ی روسی یه که به مانای هاوار یا بلیین -
بانگ یا هه تاق - به کار دیت، وه نزیکی ئەو مانا کوردی یانه یه که لا هور ۴۱.

۱ - دور نییه که له پور له (که ل و هور) وه رگیرایی، که ل وه ک که له گا، که ل گامیش، که ل مل: (که ل مل باوام) که ل

گۆرانی بەشیکی هەرە کوۆن و گرننگ و بە نرخە لە بەشە کانی فۆلکلۆری کوردیمان و لەھی میللەتانی تریش، وەسەردەمی پەیدا بونی ئەم هونەرە ئەگەر پێتەووە بوو ئەو کاتە ی کە ئادەمیزاد و بەرەمی مروف فیری زمان گرتن و قسە کردن بوو و بە تیری عەشق و ئەوین کاری پیکراو و نیر و می یان کەوتونەتە ئەوین بازی و خولیای یە کترەووە.

ئەوین گرننگترین هۆی پال پێو نەر بوووە بوو دروست کردنی ئەم هونەرە لە لایەن ئادەمیزادەووە، ئەو هەش بە هۆی ئەو هەوا ئەبیین زۆر بەی زۆریان لەسەر ئەم بابەتە و تراون و لەسەروی هەمو نەریتە کانی تری کوۆمە لایەتیهووە دانراون... جوانی نیشتمان و خۆرسک و سروشت تارادە یە کی زۆر خویان لە گۆرانیە فۆلکلۆری یە کانماندا ئەنوینن.^۳

بلاو *BLAU* لە بابەت تایبەتیه کانی دەنگ و ئاوازی کوردی و گرینگی ئەوانە زۆری گرینگی پیداون، دەلی: هەژارترین هۆزو عەشیرە ی کورد لە بابەت ئاوازی دلگیرەو بەی نیازن، ئاوازی قارەمانانی جهنگی، عومەراغا کە لە (دیادین *DIADIN*) جاری شاد، جاری توند. جاری خەفەتاوەر، مروف سەرسام دەما کە خەلکی لە دەور کوۆ دەبو نەووە.

لییارد لە کتیبی نینەو او کە لاواکانی ئەوئی ج ۱ - پەرە ی ۲۹۲ لە بابەت شیعرو موسیقای کوردی یەزید - ی یەووە / سەیرە، دەلی: لە سەر گۆری شیخ عادی لە لالەش گویم لە چەن ئاواز

بەواتای قەوی، بەهیز وە بە کینا یەواتای سەرۆک، سەردار و رەئیسش ئەدا. هور سوکە لەی ئاهورا، ئاهورامزدا، (ئاهورمزد) کەوابی: گەل هور بە تیکرا بەواتای مەزن، سەرۆک و سەرداری ئاهورمەزدا پەرستانە (رەئیسە ئاهورایی یەکان) لە زمانی عەرەبیشدا هور، خور، بوته (هو) دەرویشی کورد لە کاتی هاوارکردن لە خوا دەلی یا (هو، کە دەبی هەر هەمان: (ئاهورا) بی یا کەلهور ئەم هۆزە کوردە، سەربە (کلاهوری پالەوانی فەرمان رەوای پیشوی مازندەران بی کە کە یکاوس ویستی بیخاتە بن فەرمانی خوی، شانامە لە چەند جیگەدا ناوی ئەو کلاهورە ی هیناوە کە دەلی:

کلاهور کە لافاوە بوو لە مهران - هەمونا زی هەر بەو بو مازندەران - کلاهور بە یا بو، وە ک شیر ی نیر - سەری دالە سەر داری ئازاو دلیر - کە پەنجە ی دە پەنجە ی کلاهور پەراند - هەمو نا خونی وە ک خەزەلوەر هەلوەراند - گە گاسی یە کانی مازندەران کورد بون و کلاهور دەشی لەوان بوبی - کە لورو گۆران تیرە یە کن و لە تورەمە ی گو دەر ز - ی کوری گە شواد - ی کوری گیو، کە ئەو گیو وە زیری کە یکاوس بوو و هەر خوی لە حوکم کردنا حیساو بوگە و ئەو گو دەر ز - ه دو کوری پە ناوی (گیو و (رەهام یامامەرە هام) هە بوو و لە بنەمالە ی بوختی کوردن - کوۆ بە لەسەر شە رەفنامە ی ئەمیر شەرە فنجان بە کوردی پەرە ی ۵۹۵ تا ۵۹۳ وە یادداشتی (شەپۆل).

۲- ئاوی نە ژمارە ی - ۱- چاپی ۱۳۷۱ پەرە ی ۶۴ - قسە کانی بەرێز نۆرە دین سألە یی و دەس نوسە کانی بەرێز عەبدورەزاق بیمار.

۳- ئاوی نە ژمارە ی ۱۱ سالی ۱۳۷۱ - چاپی تاران (شە پۆل).

کوردەواری ۲۷۹ / شه پۆل

بوکه (به درژای ته مەنم قەت دەنگ و ئاوازی ئەو نه خوڤشم نه بیستوووه که تائه و راده شوین دانی و دل نشینیش بی) دەنگی خوڤشی نهی، شمشال له ته ک دەنگ و ئاوازی ژنان و پیاوان ئاویتە ببو.

یالاوژە LAWI یا بهیتی کورتی غەنایی که قسه له رازو نیازی ئەویندارو ئەوینگر ده کا، های له یلی، های له یلی... وای له یلی، وای له یلی، ئه ری له یلی ده لال... و جار جارەش دنه دەری راپه رینه له راست هیر شکاران دا، لاوژە بو جە عفه راغای شکاک که له چه ریق که به ده له دزی له تسه ورز به هووی وه لعه هه د - ی قاجار کوژراوه^۱، پیاو ده کا به ئاو. بوزکو: عه زیزخان کوری جە عفه را غاو برازای سمکووی مه زن که موی ته لایی هه بو. یالی جانی لی جانی... سابت کراوه که لاوژە کوردی زور به رزتر و ته رزتر له قه سیده ی عه ره به، له سه ره تایی سه ته ی ۱۱ ی زاینی عه لی حه ریری له شه مزینان به زمانی کوردی شیعو مه به سستی نوسیوه و دیوانی شیعه کانی به ده س نوس به ده س واسیای نیکتین گه یوه. مه لا ئەحمه د - جزیری عارفی ره بانی به شیوه ی غەنایی، شیعی ئەوی له ریزی شاعیرانی بی هاوتا داناوه - فهقی تهیران: چه ریکه و مه نزومه ی ئەسپ - ی ره ش یاشه و دیز، مه لای با ته دانه ری مه نزومه ی دمدم، حه کیم ئەحمه د - خانی دانه ری مه م وزین به شیعر - ی کلاسیکی، عه روزی، یا عه لی ته ره ماخی که له ۱۰۰۰ ی مانگی و ۱۵۹۱ و ۱۵۹۲ ی زاینی کتیبی کوردی نوسیوه و ئیسکه نده رژاباله شاری ئەرزه رۆم چاوی به و کتیبه که تووه که ده ستوری زمانی کوردی به ۱۰۰ په ره یه و عه بد ره قیب ئەم ده ستوره ی دیو ۲۰.

یا ئە شکاری کوردی به زاراوه ی لوری و کونی کوردی: بابا تاهیر ی کورد ۳.

۱- پیشکار: نوستانداری ته ورز به قورئان سویند ده خواو قورئان بو جە عفه رانها مور ده کاو به فریودان و سویندی به درۆ بانگی ده که نه دار حوکومه ی ته ورز و به ره شه کوژی جە عفه راغای چه ریقمان کوشت. کورد و کوردستان واسیلی نیکتین ته رجه مه ی محمه د - ی قازی په ره ی ۱۸۶ و ۱۸۷ چاپی ۱۳۶۶ و به بهیت و لاوژە به کوژرانیدا هه لوتراوه. و. نیکتین که زی ۱۲ (شه پۆل).

۲- (ژبناوه ری زانایانی کورد... (شه پۆل).

۳- عوریان په راوه ی کورد و کوردستان نوسراوی واسیلی نیکتین په ره ی ۵۸۰ و ۵۸۱ و... ته رجه مه ی محمه د - ی قازی. ئەبی بلین: شیعی غەنایی کوردی به ئیلهام له ژن ده وتی وه ک لای لایی.

کوردەواری ۲۸۰ / شەپۆل

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

کەسایەتی و خوو ئاکارو داب و دەستور و لێهاتویەکانی بئەرەتی، وە تەنانتە
خەوش و عەیبگەلی که دەبێتە هۆی جیایی نەتەوێهەیک لە نەتەوێهەیی دیکە، بە نبوغی
ئەو نەتەوێهە ناو دەنری^(۱)

دەنگ و ئاواز یا موسیقی کوردی

ئاواز، یەکیکە لە هەستە دەروونی یەکانی یەک نەتەوێهە، بەشی لە دام و دەزگای
هەناسە کێشانی زۆربەیی گیان لەبەرانی لە لێو یا دنوک و دندوک تا دورییانی خرخراکەو
قورگ لە تەک سی پەلاک و ئەندامانی نەفەس کێشان، لە کاتی ئەنجام دانی ئەرکی ژبانی
سەرشانی خۆی، توانایی بەدیهێنانی دەنگیشیان هەیه، گشت گیان لەبەرانی که بە دەم
دەنگ دەردەپرن، خۆی جۆری ئاوازه، ئاوازی قەناری، دیقل (کەلەشێرو کەلەباب)،
بولبول، پەپوسلیمانە، کوند، ئەسب، گورگ، گویدریژ، دال، شیر، پلینگ، کتک
(پشیلە)، سەگ، بۆق و سیسر^(۲).

۱- (ویلتیر، پەراوێ فەرھەنگی فەلسەفی، نەقل لە واسیلی نیکیتین، تەرجمەیی محەمەد قازی، کوردو
کوردستان، بلاوکی نیلوفەر - ۱۳۶۶، پەرەیی ۱۵۹). (شەپۆل).

۲- دەنگ: حیلە، لورە، سەرەسەر، زریکە، میاو، قەرەقەر، تەپەتەپ، بۆلەبۆل، زرمەزرم، خرەمخرەم، بۆرەبۆر،
قیپەقیپ، زریکەزریک، قیژەقیژ، زەرەزەر، هاژەهاژ، زەرەزری زریزە، مرخەمرخ، قلمەقلم، قلمەقلم، چریکە
چریک، چریکەیی دەنگ و ئاواز، تێچریکاند، شریخەشریخ، شریقەشریق، بروسکەبروسک، خاوەخاوە،
زرنگەزرنگ، تریپەتریپ، هاسکەهاسک، تاسکەتاسک، هەسکەهەسک، هەنسکەهەنسک، قۆرەقۆر،
قولتەقولت، پێشم وھۆر، پێزم وھۆر، میزەمیز، بریکەبریک، چەقەچەق، شاپەشاپ، قرخەقرخ، فرتەفرت،
گرمەگرم، زرم وکوت، خنکەخنک، چکەچک، تکتەتک، قرتەقرت، گارەگار، قریشکەقریشک، ئاخ، ئوخ،
ئۆخەیی، ئافەرین، هاوار. - هەر وەھا واژەگەلی وەک ئافەرین که واتای فیعل بەدا، شیبە یا شەبیبە جوملەیی
بێ دەلێن، ئافەرین یانی پەسەند و ستایش دەکەم. بەلام ئیسمی سەوت یا ناوی دەنگ تەنیا دەنگی تایبەت بە

دهرپرینی ئه و جوره ئاوازو دهنگانه له و جوره گیان له بهرانه، خوی بو جوری پیوهندی له ته ک هاونهوعانی خویاندايه و له لایه کی دیکه وه نومایشی لیها توویه کانی خۆرسکی یه له واندا، یانی منیش هم... ئه شگونجی بو دهرپرینی عه شق و ئه وین بی یا بیزارى، ناله، دهرپرینی ئیش و دهرد... ههر جور بی بو دهرپرینی هوی دل و دهرونه، بی شک، له دنیاى خیلقه ت دا، دهنگ بهر له واژه ها تووه و بیرى مروف زور بهر له وهی واژه گیرینی، ههروه ک زینده وهری دیکه یا که می سهرکه و توتر له وان، ته نیا به هوی که رهسته ی تازه وه، رازی دل و دهرونی خوی هونیوه ته وه. ئه شگونجی که ئاههنگ گه لی بهر فره، بهر له په یدا بوونی یه که م بیژه هه بووه، لام وایه له م دهره دا هه ندی له بزوینه کان که له سهره تایی ترین شکلی ده زگای وتاری به دی دین، له نیو دهنگ و ناله و نازنادا خویان نیشان دابی. تاییه تمه ندی شکل و نهرم و شلی ئه م ده زگایه له ئینسان دا بوته هوی په یدا بوونی یه ک دوو پیتی «ب» و «د»، بی دهنگی لیو و دیان، وه بیریش زور به له ز ئه وانیه سبهت و زه بت کردوه.

به په یدا بوونی که لام و پیوهندی بیرو ئه ندیشه سیلوله کانی می شکیش ریگای پی گه یشتنی زیاترو شویندانانی موته قابیلی له سهر ئه ندامه کان گرتوته بهر، واژه بیجگه له بایه خی و یژاوه ری و نیشان دان، ساختنی ئاههنگ و دهنگی هه یه، نیزامی ته نه فوسی و مه کانیزی ده زگای وتاری، ئه و ساز و ساخته ی به واژه داوه که به هوی ئه م تاییه تمه ندی یه، ده توانی له گه ل پاراستنی باری پیته کانی، به وینه ی ئاههنگیش به یان بکری. بوونی واژه له ئاههنگدا پیوهندی میژووی له نیوان ئه و دووانه دا راگرتووه و دهنگ و ئاوازی به ره می پیوهندی ئه م دووانه یه، ئه بی بزانی موسیقی ره سه نی کوردی، بهر له زمانی کوردی به وینه ی ئاوازی ته نیا هه بووه، پیگه یشتنی دهنگ و ئاوازی کوردی زور به خۆرسکی ها توته پیشه وه، چونکه کورد و خۆرسک پیوهندی زور نزیکیان پیکه وه هه یه و ئه و پیوهندی یه ش هه روا به رده وام پارێزراوه، ئاوازی کوردی، وه لامی ناله و زاله ی گیانیه تی که ئازادانه له چیا و کویستانی رهنگین دا ژیاوه و

مروف وه ک: قیژه قیژ یا دهنگی تاییه ت به ئاژال وه ک قاسپه قاسپ یا دهنگی که له ژینگه و خۆرسکه دا هه یه. وه ک خشه خش، که و ابو دهنگ له گه ل ناوی دهنگ لیک جیان.

دەژێ. دەنگ و ئاوازی کوردی، پەله‌وەر، تافگەو سروەوی دەم کەل، لە دل و دەرونی گشتیان، بە تاییە تییکی تاییەت بە خۆیان فیری بوون. خاتو جەمیلە جەلیل، لیکۆلەری کورد لە بەشی شۆرەوی بەروو لە ساڵە کانی ۱۹۸۸ی زایینی لە سەر دەنگ و ئاوازی کوردی و دانانی نۆت بو ئەوان، دەلی: دەنگ و ئاوازی کوردی، دەنگ دانەوێ ئاهەنگی شاخی رەنگینی کوردستانە. دەنگ و ئاوازی سویند، هی باو باپیرانمانە، هاژە و خوشینی ئاوی چەمە خورین و تافگە پرهاژە و گیشە کانه، کە لیترە و لەوین ئەو ئاقارە، دەبیسری. دەنگی کزەبای سەر دوندی کینۆ بەرزە کان و دەنگ و ئاوازی بالندەوقاسپە قاسپی کەو. لە بناران و بارەباری مەرۆ بەرغەل، ئەعرەوی سواران و ... ئایا ئەمە میژووی زیندووی ئەتەوێ کورد نیە؟ ئەم خۆرسک بوونەوی دەنگ و ئاوازی کوردی تەنانەت لە کر و تەوینشدا دەنگی داوێ تەوێ و خۆی نواندووە.

شیعرو هۆنە لە دانان و سازدانی ئاهەنگ و دەنگ و ئاوازی کوردی، لە دەزگا و شیوێ جیا جیا، چ لاوژە، حەیران، قەتار، بەیت، سیاچەمانە، هۆرە، ئەللاوێسی، بالۆرە و لاواندەوێ... (باوێ کۆ لە زۆر بەیاندا ساز توانایی هاوڕیی کردنی لە گەل ئاواز خویندا نیە)، هیچ شویندانانیکێ نەبووێ نیە. واژە بە جوړیکی وا لە ئاوازدا دەتوینتەوێ کە زۆر ئاستەمە بدۆزیتەوێ، بەرگە گەلی کۆنی موسیقی کوردی هیمان هەن کە تەنیا بە ساز (و شمشال و ...) بە بی دەنگی ئاواز خوین ئە پری بەرپۆ، هەندی لەوانە زۆر کۆن، هەندیکیشیان ریوایەتی گشتی ژیانی کۆمەلایەتی نەتەوێ کوردە، کە بە زمانی خۆیان بە دەنگ و ئاواز دەیلین و دەی خوینن. لە ئاوازی تاییەت بە هەلپەرکی، کە پریکیان بە بی ساز دەخویندرین. ئاهەنگ و بەتالۆکە خویندن بە پیوستی هەلپەرکی کەران دەگوردی، کەچی ئەو شیعراوە دوویات دەبنەوێ.

ئێوێ کەمی لەم چەند شیعراوە جوانە بیر بکەنەوێ کە حە کیم مەوێ کورد لە وەلامی ئەحمەد بەگ کۆماسی دا بە زاراوێ کوردی هەورامی لە پەسەندی بوکی کوردی دا فەرموێتی، ئەبی ئەمەش بلین: زاراوێ کوردی هەورامی هەر دەلیی خوا بو هۆنەو شیعروتنی بەدیهیناوە و خولقاندوێتی.

زیلە گوارەو زرنگە زەنگلە زەر لەرزە نەنەمام، لەرە لیمۆ تەر

کوردەواری ۲۸۳ / شه پۆل

شەوق زەوق و بەرق فەرق زەر کلاو ورشەو پرشەیی خۆی کولم و بوگلاو
شەقەو تەقەیی گەرم، چەپلەو حیلەیی نەرم چریکەیی وە ناز تریکەیی وە شەرم
سەمای دەسماڵان، رەمای نەوہالان نەمای مەلالان نەمای وەش خالان

دەیی با بزانی لیکۆلەرانی هەندەران سەبارەت بە دەنگ و ئاوازی کوردی بیروریان
چیە و چلۆنە؟ واسیلی نیکیتین لە پەرەوای کوردو کوردستان^(۱) دەنووسی گشت
جیہانگەرەن لە بابەت ئاوازی کوردی یەو، زۆر بە گەرمی و عەجباتەو، یە کسان
قەسەیی لیدە کەن. زۆری لە گۆرائیە کان بە تۆبە، بە کۆرۆ گەرە لاوژە دە خویندیری، گۆرائی
دروینەوان لە بابەت فەرہادو شیرین چەند ہونە یە ک، لە ئەشعاریی (تاس) کە لوتکە
لیخوہرە کانی (ونیزی) دەیی خوینن دینیتتەوہ بیر^(۲).

بلاو دەنووسی: بی ئەنواترین ہۆزەواری کورد، لە بابەت گۆرائی و ئاوازی دلنەواز،

۱- پەرەیی ۳۰۱ی چاپی ۱۳۶۶ تەرجمەیی محەمەدی قازی بە فارسی، دەنووسی: نیکلامار لە کتیبی
خۆیدا (لە بابەت واژەیی چەلەبی، پەرەیی ۱۲۷ تا ۱۲۹، واژەیی چەلەبی یانی خودایی، واژە یە کە کوردی،
بەلام تورکیش بە کاری بردووہو لە کوردی وەرگیرتووہ. چەلەب: خودا، نەجیبزادە، خودانی بوت
پەرستان، باش، نیژاد، شازادە، پیر، دەورە گەر، خونیا گەر، گۆرائی بیژ، کۆری بەگ، تاغازادە. چەلەبی: ئیسمی
مەنسوبی چەلەبە. یەزیدی (ئیزدی - یەزت)، ئیزدی یە کان خودایە کیان بە ناوی چەلەب دە پەرست و
عیادە تیان بو دە کرد. ہەندئ دە لێن: واژەیی ئاخری (علی اللہیی) لە چەلەبی وەرگیراوہ، خوندە کۆر، یا کۆری
خوا بە کار براوہ. یەزیدی پیوہندی بە (یەزید بن معاویە یا یەزید بن ئەنيسہ) نیہ. یەزیدی لە ئیزدی (یەزت)
بە واتای خوا، وەرگیراوہ، چەلەب: کەرەستەیی موسیقی: دو سەفحەیی برنجی کە دەیی کوتن بە روی یە کدا،
زانانا، شور، غەوغا، دەنگە دەنگ (سنج). عەشایری کورد کە پەرەوایی ئیسمی یەزیدی (ئیزدی - یەزت) ن
دوو جۆرن، رەشپوش، سپی پوش، لە ئیو رەشپوشان دا رۆحانی سەرہەلدەدا، رەشپوشان یە چەلەبی ناودار
بوون نە ک یەزیدی، ہەرچەند ہندئ لە رەشپوشان بە ناوی فەقیران دە ناسرین کە جۆری مەلای یەزیدی یە.
یەزیدیان بە بیخەوش بوونی خوین و ئەسل و نەسەب و ئەعیان و ئەشرافی خوین دە نازن. ناوی چەلەبی لە
شاری مەہاباد وە ک (عبداللہ) چەلەبی ہە یە. تورک چەلەبی لە واتای ئەرباب و خاوەن مال بە کار دە پە،
چەلەبی لە ئاوازی عامیانەیی تورکی و لە وتووێژی عامیانەیی عەرەبی سوری: (سوریە) ہاتووہ کە دە لێن
(چەلەبی، چەلەبی، شامی شومی، مسری حرامی) یانی: (چەلەبی لە تیف و زەریف، شامی (دیمشقی) شوم،
مصری دز). واژەیی چەلەبی کوردی یەو میژوووی کورد لە خۆیدا نیشان دەدا، واسیلی نیکیتین کوردو
کوردستان، تەرجمەیی محەمەد قازی، پەرەیی ۳۰۱ و ۵۰۰ تا ۵۰۷ چاپی ۱۳۶۶).

۲- ۳- تاس Tasse شاعیری ئیتالیایی (۱۵۴۴-۱۵۹۵) کە شیعری غینایی و حەماسی وتوہ، جا لە بەر
ئەوہی کەوتە بەر ئازارو شکەنجەیی خۆی کلیسا، لە حالیکە نزیکی بە شیتی مرد.

به هونەر زاحاودری، له وشۆینهی که هونەر له خۆرسک و فیتره تی پاک و زولالی ئینسان سه ر چاوه ی گرتوه و له هه مو شونی ژیا نی مرو ئ رهنگ ئەداته وه و له گه ل عه واتیف و رو ح و ههستی مرو ئ پوهندی راسته و خو ی هه یه، له بهر ئه وه، به زه مان یامه کانی تایهت کورت نایته وه و ئینسان به در یژایی ته مه نی خو ی، هه میسه له گه ل جوانی و هونهر دا ئیش و کاری هه بو ه. به لام ئه بی بزاین: واتای هونەر چسی یه و به چ کاریک دی؟ له ناساندنی هونهر دا ده توانین بیژین: که هونەر، هو یه بو سه بت و زه بتی عه واتیفی ئیلاهی و خودایی و ههستی پاک و بیخه وش ی رو حی ئینسانی له قالیکی دیاری کراودا .

ههروه ها هونەر، هو یه بو راگه یاندنی ئه م ههسته، له دنیا ی بیرو میشکه وه، بو دنیا ی دهره وه و بو نیو خه لک و کو مه لگای به شه ری.

فیر کردنی ئه وه به خه لک، نه کردنی ئه وه له زه مانیکه وه بو زه مانێ تر، به ته ناسویی که هونەر بتوانی که مالی مه حزی رو حی مرو فانی له دنیا ی دهره وه دا بنوینی و جوان نیشانی بدا، له که مالی خو ی نیریک تر بیته وه و به راوه ژوش، هه رچی له مه (عه ینهت به خشین به که مالی رو حانی مرو ئ) فاسیله بگری، بی بایه خترو بهر ته سکت ئه بیته وه که و ابو، هونەر هو یه که زور شوینداره بو گو پان و گو پاندنی ته واوی لایه نه کانی باری ژیا ن له کو مه لایه تی دا.

هه روا هونەر خییوی ریساله تی مرو ئ سازیشه

هونەر به که لک و هر گرتن له م تایه تیانه ئه توانی به ناوی یه کی له شوین دانهرترین و گرینگترین که رهسته، بو عومق به خشین بو نیشاندانی حه قیقهت و ناسینی مه عارفی ئیسلامی که لکی لی وهر بگیری.

میژوی ئیسلام و لایه نه جیاوازه کانی رامیاری، کو مه لایه تی خو و ئا کاری «ئه خلاقی» سیره و ره وشتی ئه نبیا و پیا و چا کان و خو و ئا کار باشان ههروه ها که سایه تی یه، دینی و رامیاری یه کان به در یژایی میژو ئه کری به وینه ی خونجاو، و گونجاو به بیرو رای جیا جیاوه، له قالب و بیچم و دیمه نی هونهر دا نیشان بدرین.

هونەر ئه توانی زمانی راگه یاندنی حه قایق بی، به تایهت له و شوینانه ی زمان هیزی

به یانی بو نه بی و له ته و سیف و په سن و تیگه یاندنی جوانی روحي ئینسانی و مرو فانی عاجز بن. به لام نه مرو له زور بهی نوخته ی جیهان نه وه ی به ناوی هونه ر هه ل نه داو له فزاو هه وای نه خو شی (نو ی بونه وه) و (شارستانی ت) بال و په رپان ده کاته وه، تکنیک و کهره سته ی هونه ره، نه رو ح و حقیقه تی نه وه، نه خشی تکنیک له هونه ردا ته نیا سه بت و زه بت و نه قلی هونه ره.

دیارو رونه که هه رچی ته کنیک- ی هونه روه ر له یه ک هونه ری قوی تر دا بی له راستیدا نه داو به یان و ته و صیف و په سنی نه و هونه روه ره له بابته هستی خو ی زیاتر و کاملتر نه بی، نه ته وه روژا وایه کان له روی بنه ره تیکی راست و دروست و موفه ق بو فیر کردن و باره یانی تا که تا کی شیاو ته قویه تی ته کنیک ی پیوه ندی دار بون: ناوداران ی له دنیای هونه ریان هی نیا یه مه یدانه وه، که له باری هی زی به یان کردن ورونکردنه وه و ته کنیکه وه، بی وینه ن به لام نه مه به م و اتایه نیه که هونه ر له روژا و دا گه یشتو ته پله ی که مال و جه مالی خو ی، به لکو له به رانه ردا هه ر نه و نه ته وانه له روانگای ده سما یه ی مه عنوی هونه ر (هه سستی به رزی و عاتیقی) زور له خو ر هه لاتی به کان کز تر و نرم ترن، هه روا ناب ی له بیر بکری که هونه ر ته نیا له ته کنیک ساز نه درا وه. به لکو ته کنیک هو یه بو به دی هی نانی قالبی زا هیری هونه ر، نه گه ر هونه روه ری، له بارو بابته تی ته کنیکه وه به ته وای قه وی و له حده ی نه وعی خو ی بی ت، هی مان به ک هونه روه ر به راستی نایه ته ژماره، چونکا هونه ر ته نیا بریه تی: له صه نعت و ته کنیک و زانست نیه.

هونه ر کو مه له یه که له هه ست و ته کنیک له گه ل صه نعت دایه، ته کنیک نه بی به نو به ی خو ی گو یای هه سستی به دی هی نه ری خو ی بی، نه نا ته کنیک- ی خالس هه رچه نده به رز و له حده ی که مالی خو ی بی، بی رو ح و گیان نه بی، یانی هونه ر نیه، به لکو ته نیا صه نعت ته.

له پیوه ندی له ته ک هونه ردا له دنیای ئیستا که یشدا نه بی بو تری که ره وشتی که مه کو گه لی هونه ری، ته نات ناودار ترین هونه ر ستانه کانی جیهان له ریشته گه لی جیا جیای هونه ری یان گردو ته پیش بریه تی به، له گرینگیدان به ته کنیک ی هونه ر، بی نه وه ی به دابین کردنی هه سستی عولوی یانی: ده سما یه ی نه سل ی هونه ر.. سه رنجیکی یان داو له دابین کردنی ده سما یه ی مه عنه وی هونه ر، هه مویان به ته قلید- ی خود به خودی ئی حساسی به کترین و به په یره وی کردن

له ههست و ئی حساسی عادی قوتاییه سه ره تایی و هونه ر خوازه کان له جهه یانی په روه رده کردن و ته قوییه تی ته کنیکدا ئیکتیفایان کردوه.

بهم جوړه، ته کنیک ی قهوی تیکه له به فقه قری مه عنه وی (ئیحساسی عولوی: ههستی به رزی) له جیهانی هونه ردا هه روه کو گورزیک بو که درایته دهس تا که تاکی ناباش و ناشیاو تا... له حاند سه ر سوپمانی بیرو رای گشتی، که ره سه ته وده سکر دی خویان نیشان بدهن و سه ر له خه لک بشیوینن و نه زانانه واداریان بکه ن به ئافه رین وتن و چه پله ریزان.

به گشتی ئامانجی هونه رچییه؟ هه رچه نده، وه لآمی ورد وراست بهم پرسیا ره، پیوه ندی به ناسینی ورود و قولی هونه روه هه به، به لآم به کورتی ئیشاره و ئاماژه یه ک به ئامانجی هونه ر بو ناسینی پیوه ندی هونه رو چا وورا ورا که یاند زه روری به، ئامانجه کانی بته رته تی و گرینگی هونه ری ته صل و ره سه ن و جه قیقی بریه تین له:

۱- تیف تیفه و ته لئیفه ی روحی خاوه ن هونه ره که له نه تیژه ی په ره گرتن و قول کردنی ههستی به رزی روچی هونه روه له کو مه لدا (چونکا حه قیقیه تی روچی هونه ر پیوه ندی به روچی هونه روه هه به).

۲- زیندو کردنه وی عه واتیفی که به وینه ی خو رسک و ته بیعی له نیو مرو فگه لدا به وه دیعه دانریاوه.

۳- به دی هیئانی یه کبون و یه کیه تی روچی له کو مه لدا، به و مه رجه، که هونه ری حاکم له کو مه لدا له کانالی دروسته وه: (ئیحساس و روچی هونه روه رانی به رپرس سه ر چاوه ی گرتی).

۴- بوژانه وی جوانی و زیبای خو رسک و فیتری که له سروشتی مرو فدا دانراوه، به لآم له بیر بریاوه ته وه.

۵- به دی هیئانی ته نه و ع له واقعیات و حه قایه قی ژباندا که له سوینگه ی یه ک نه واختی، ماندو کهر بو ته مه لال هیته ر که دیاره ئه م جوړه ته نه و عه، ئه بی بو پیگه بین و هه لدان ی باری مه عنه وی هونه ر بی.

۶- سه‌ره‌نجام هونه‌ر له پله‌ی بونی خویدا، جوانی روّحی مروّف له قالب و شکلی مه‌لموس و بینراودا ساز بوگه‌و نیشانه‌کانی خوا‌باشترو رونا‌کتر به‌کوږ و کوّمه‌ل نیشان نه‌دا جا دیاره به‌سه‌رنج‌دان به‌م هیژی نفوزه‌سه‌ر سورما نه‌وه، که‌له نیو خه‌لکدا به‌یانی کردوه، که هونه‌ر هه‌روه کوزوږ به‌ی په‌دیده‌گه‌لی بایه‌خداری مه‌وجود له‌کوږ و کوّمه‌لگای به‌شهریدا، هیچ‌کاتی له‌دهس درئی‌ی حاکمانی سته‌مکار، پاراستراو نه‌ما‌گه‌وه‌میشه له‌خز مه‌تی حوکه‌مه‌تی سته‌مکار دا‌بووه له‌وه، بو‌باری ئیستعمار و ئیستعمار-ی گه‌لانی دنیا که‌لکیان وه‌ر گرتوه.

هونه‌ر، یه‌کی له‌باشترین و له‌بارتیرینی که‌ره‌سته‌ی چاوو رای ئیستعمار گه‌رانه، بو‌دا سه‌لماندنی جینایه‌تیان، نه‌مروّش له‌شکلی پیچه‌له‌پیچترین دا و به‌ته‌کنیک‌گه‌لی زوږ پیشکه‌و توتر له‌خز مه‌تی دیوه‌ز مه‌کانی خوږه‌لآت و خوږاوادان.

له‌وشوینیه‌ی که‌هونه‌ر له‌گه‌ل عه‌واتیف و روّحی مروّف پیوه‌ندی نیژیکی هه‌یه به‌ئاسانی نه‌توانی له‌لایه‌ن حوکومه‌ته‌کانه‌وه بو‌راکیشانی خوږه‌ویستی خه‌لک و خو‌کیشانه نیو نه‌وان که‌لکی لی وه‌ربگیردی.

جا له‌م روه‌وه زل هیزه‌کان بو‌به‌دی هینانی مه‌به‌ستی شومی خو‌یان له‌لایه‌نی جیاجیای فه‌ره‌نگی رامیاری، ئابوری و... له‌هونه‌ر که‌لک وه‌رده‌گرن. وله‌ئا کامدا ئه‌م په‌دیده‌بایه‌خداره که‌نه‌بو، هو‌بی بو‌بیداری و روشت و پیشکه‌وتی مه‌عنه‌وی خه‌لک، نه‌بیته‌هو‌ی مه‌ست‌بون و نه‌حمه‌ق بونی خه‌لک وه‌هه‌روا نه‌بیته‌هو‌ی سه‌رگه‌رمی و سه‌ر قال بونی دارا و ده‌وله‌مه‌نده‌کان. باشترین نمود-ی عه‌ینی ئه‌م هونه‌ره‌کراوه و گوږیاوه، هونه‌ری شاپه‌سه‌نه، که‌هو‌ی له‌ناو چونی خو و نه‌خلاق‌ی چاک بو.

به‌گشتی گرینگترین مه‌سه‌له‌یه‌که‌له هونه‌ردا نه‌بی له‌به‌ر چاو بگیردی، ته‌لیفی عه‌واتیف و ته‌هذیب و باش بونی که‌یفی هه‌ستی هونه‌روه‌ره، تازه‌مانی که‌ئه‌م کاره‌حه‌یاتی یه، له‌چوار چیوه‌ی هونه‌ردا له‌به‌ر چاو نه‌گیردی، هونه‌ر، جیگای نه‌سلی خو‌ی نادوزیته‌وه. ئیستا که‌زانیمان روّحی هونه‌ر، پیوه‌ندی به‌جوږی روّحی و پاکی دل و ده‌رونی هونه‌روه-روه هه‌یه، جا که‌وابی، نه‌بی هونه‌روه‌ر به‌دلی پاک و بیداره‌وه‌چ له‌زه‌مینه‌ی سینما، ته‌ئاتر،

Dr.Saleh Ebrahimi

راديو، تلويزيون، شيعر و هونه، چريکه و چيروک، نه قاشي، موسيقي، سازو تاواز و... خه ريکي
نوواندني هونه ريچ

نه و روز ، تازه بونه وهی بیره وهری گه وهی خزمایه تی ئینسان و سروشت و خۆرسکه

گزینگی به هارو چرۆدانی دوباره، مزگینی نه و رۆزوها تنه وهی سالی نوئی به هات ته دا له ههروه رزیکدا، له هه رکات و سات و کاوینگی کدا هه موشتیک تازه و نوئی ئه بیته وه، هه رزه مان، دنیا و ئیمه و گشت کایینات له حالی گۆپان و گۆپانندان. به لام، نه و رۆز ئاو وه وایێ تری هه به، کاتی چرۆ دان و گۆل و غونچه دانی دوباره ی خۆرسکه و سه ره تای که ژێ نوئی بونه وهی دوباره ی سروشت و جیهانه.

به گزینگی نه و رۆز دار و گۆ و گیا و گۆل نه فهس و هه وایێ تازه هه ل ده مژن و جوان و شاد و تهرو پاراو و عه تراوی ئه بن، چومه له و چه م دینه جۆش و خروش و مهل و بالنده کان دوا ی ماوه یه ک کز و که نه فتی و که سیره بون، دوباره بال ئه گرن و دهسته دهسته و پۆل پۆل سترانی تازهی ژبان ده خۆپین، کوتر ده سه ده کا به گمه گم و که وله کو ساران ده قاسپیتی و پاساری له سه ر دار و گو یسوانان ده جر بوینی و بولبول له نیو گۆل ده خۆپینی و چینه له ریشه ی دل و دهرون ده کا. رۆزگرو نوری تازه به سه ربانی ژبانی مرۆف دا ده پرژینی و خۆپین له شاده ماری

ئینساندا به خۆرسک ده گهرئ و مروف گهش و شاده بی.

نه ورۆز له هه مو شوینیکێ زه ویدا خوی ده نوینئ، ههست نه کرئ و خوینشان نه داو زه وی ده رازینته وه و دنیا ده خه ملنیئ نه ورۆز تایهت به شوینیک له م گوی نه رزه نیه، هی فه رهنگ و مرامی تایهت نیه، نه و رۆز جیژنی له دایک بونی خۆرسکی ئینسانه. نه و رۆز یادی سه رکه و تنی به هاره به سه رسارد و سړی زستاندا، یادگاری زال بونی کاوه یه به سه ر زوحاکی زال و مارزدا، نه ورۆز جه ژنی نه ته وه بی یه، که هه مو ده یناسن که چییه، نه ورۆز هه موسالیک ده گه ریته وه و ده کریته جیژن و شادی، هه مو سالیک. قسه ی لیۆه ده کرئ، رۆزیان و تووه و رۆزمان بیستوه دياره ئیتر نیازی به ته کرار و دوپاته کردن نیه؟ چونکا هه یه، مه گه ر خۆت نه و. رۆز ته کرار که یته وه؟ جا که وای باقسه کردن له نه و رۆزیش به ته کرار و چه ن پاته بیسین. له زانست و نه ده بدا ته کرار به مه لال هیته ر و بیته ده دانراوه، نه قل و ئاوه رته کرار په سه ند نا کا، به لام ههست و ئیحساس، ته کراری پی خوشه، خۆرسک و سروشت ته کراری خوش ده وی، کۆر و کۆمه لگا، نیازی به ته کراره. خوسک و خۆد کرد له ته کرار ساز دراوه، کۆمه لگا به ته کرار، هیرو و زه ده گری، ئیحساس به دوپاته بونه وه گیانی وه به ردئ، نه ورۆز چیریکه و چیرۆکی جوانی و خوشیکیه، که له ودا ته بیعت و خۆرسک ئیحساس و ههست و جامیعه و کۆر و کۆمه لگا پیکه وه دهس به کارن.

نه ورۆز که چه ندین سه ته یه ناز و فخر به سه ر جیژنه کانی دیکه دا نه کا له بهر نه مه یه، که قه راداویکی دهس کردی کۆمه لایه تی، یا یه ک جیژنی داسه پاوی رامیاری نیه، جه ژنی جیهانه و رۆزی شادی نه رزه. ئاسمان و رۆز، هه روا خر مه و چرته و قرته ی چرۆدان و گول و هه لدان و له دایک بونی خۆرسکه و پرو ته ژنی یه له کف و کولئ هه ر سه ره تاو په یدا بون و بوون و هاتنه بوون.

به لام جیژنی هم و نه و، زۆریه ی ده م و کات و سات خه لک و ئینسان له کارگه، موچه و مه زرا، دهشت و سارا، کوچه و کولان و بازار، باغ و باغات و دهشتی کشت و کال ده گریته وه وه له نیو تاو له وه ده و له ژیر میچ و پشتی درگای به سراودا کۆده کاته وه، قاوه خانه و

چایی خانه و کافه و کاباره، ژیرزه وی و سالون و خانوبه ره کان لهه وایچی گهرم به نهوت و گاز، روناک به چرای له رزوک به دوکه ل، جوان و رهنگین به رهنگ و... به لام نه و رۆز له ژیر میچی قورماوی، درگای داخراو، هه وای خهفه، له نیو دیواره به رزو پرله درزه کان که به جالجالو که ته- نراو له شاروله دی له نیومال و له نیو چوار دیواری دل ته نگدا، ده سی مروفده گری به ره و داوینی نازاد و بی که ناری خوړسک، رای ده کیشی: که به هارگه رم و به تیشکی رۆز روناک و ته زی به له له رین و له رزین و شادی ثافه رینش و خولقاندن و به دیهینان، رازاوه به پا و باران، بیینی خوش، پنگه و ناخه لیوه، لق و پوپی داخراوی باران، ویکه وتو، پاک و جوان و دلگیر و... نه و رۆز تازه بونه وهی بیره وهری به کی گه وره یه، بیره وهری خزمایه تی ئینسان و خوړسک و ته بیعت، هه موسالیک نه م روله فه راموشکاره، که سه رگه رمی کاری ده س کرد و سازدانی سازدراوی دهس و قه له می خو به تی، دایکی خو ی له بیر نه با ته وه، به هاتنه وه بیرى نه و رۆزی پیروژ، ده گه ژیته وه داوینی نه و وه کتر بینینه وه نه کاته جیژن.

له گه ل نه و داگه بوژیته وه، نه م دیدار و یه کتر بینینه ده کاته جه ژن و شادی. رۆله له باوشی دایکدا، خو ی ده بینینه وه و دایکیش له که ناری زاروکدا، له شادی و خوشیان چرۆنه دا و نه پشکو ی و خونچه نه دا، رۆندک و سربشکی شادی له لیو نه بار ی، هاواری شادی نه کا و دهس نه کابه گاله گال و چریکه چرین، جوان نه بیته وه و ده چیته وه سه ر دوخی جارن، ده بوژیته وه و ده ژیته وه، به دیتنی یوسفی بینا و بیدار نه بیته وه.

شارستانی و ژباری ئیمه هه رچی پیچیده تر و سه نگین تر بی، نیاز به گه پانه وه و ناسینه وهی خوړسک له ئینساندا ژیان ی زی تر ده کا و به مجوره یه، که نه و رۆز به راوه ژوی داب و ده ستوره- کان که پیر نه بن و ده سوین و ده پوین و بیهوده نه بن، هیز نه گری و بو چونه نیو دواروژ جوان تر و ده رخشان تر نه بی، چونکا نه و رۆز ریگایه که، نه و جهنگی دیرینه کی له رۆزگاری لاتیروا کونفسیوس تازه مانی رو سوو ویلتیر به رده و امه ابیکاته ناشتی و ده سه ملان ی.

نه و رۆز ته نيا ههه و مه رجیك بۆ ئاسوده بون، سه يران و خووش رابو واردن نيهه. نيازي زه روو جاميعه، خوړاك و ژيانى نه ته وه يه كيشه. دنيايى كه له سه رگوړان و گوړيان، پسان و تيا چون و پرش و بلا و بونه وه و له كيس چون ساز دراوه، جيگايه ك كه له ودا، ته وه ي سابه و نه گوړدراو و هه ميشه پايه داره، ته نيا گوړان و ته غير كردن و پا يه دار نه بونه، چ شتى ته توانى نه ته وه يه ك، كوړ و كوومه لگايه ك له راست عه رابه ي بى به زه يى رۆزگار، كه به سه ر هه موشتدا تى ته پهرى و بان و فليقى ده كاته وه و نه روا، كه هه ر پيگه يه ك ده شيكى و هه ر شيرازه يه ك ده پسينى له زه وال بى پاريزى؟

هيج ميلله تى به به ره يه ك و دو به ره شكّل و بيچم ناگرى، ميلله ت و نه ته وه كوژ يلكه و كوژيكى پيگه وه لكاوى به ره نه سلى موته والى زور و زه وه نده، به لام زه مان، هم تيهه بى روحه پيژهندي به ره كان ده پسينى و فرت و فتى ته كا، له نيوان ئيمه و پيشينا نماندا - ته وانى كه روى جاميعه ئيمه و نه ته وه ي ئيمه يان ساز داوه و پيكيان هيناوه - شيو و دۆليكى ته نگه به رى به ي ميژوى قوول كراوه، سه ته خالى يه كان، ئيمه ي له وان جيا كرد ته وه، ته نيا داب و ده ستورى باوى كوومه لايه تين كه، بزله چاوى جه للادى زه مان، ئيمه ي له م دۆله، پرله به رائه په رتئى و له گه ل پيشينانمان، وه له گه ل را بوردوه كانمان ناسياو ده كا. له ديمه نى پيرۆزى هم داب و ده ستوره باوانه دايه كه ئيمه بوونى ته وان له رۆزگارى خو ماندا، له كه نارى خو ماندا وه له «نيو خو مانى خو ماندا» هه ستى پى ده كه ين و خو يشمان له نيو ته واندا ته بينين. وه جه ژنى نه و رۆز، يه كى له پته و ترين و جوان ترين باوى ماله باوانه، كه وا جوان و باو ماوه.

له و كاته دا كه داب و ده ستورى نه و رۆز ده به ين به رتوه، ده لى: له هه مو نه و رۆز يكداه كه هه مو ساليك له م ئاخ و سه رزه وى يه دا ته يان كرده جه ژن و چراخانى و شادى، خو مان ده بينين و له م حاله داشانوتى تاريخ و روناك و رو به رى ره ش و سپى ميژوى ميلله تى كه و ناراي ئيمه له راست چاوماندا لائه درى، به رتزه نه روا. ئيمان به وه ي نه و رۆز جه ژنى ئيمه يه و باو با پيرانى ئيمه كردو يانه ته جيژن، هم بيرو را پر هه يجانه . كه ميشكماندا بيدار ده كاته وه كه: به لى: هه مو ساليك، ته نانه ت له و رۆزگاره ي كه ته سكه نده رهم ئاوو خاكه ي ئيمه ي به خو ينى

میلله تی ئیمه رهنگین و خویناوی کردوه، له که ناری گپرتی بهردان و سوتانی ئاسه واری و لآتمان، نه ته وهی خویناوی ئیمه زوژ جوان و راز اوه ترو به بیروباوه ری زیاتره وه، جهژنی نه و رۆزیان ده گرت، به لئی: هه موسالیک! ته نانهت نه و سالهی که سهر بازانی قوته یبه له سیروان خه لکی نو قم ده کردو موله بیک کوشتاری ده کرد، خاجدار و جه نگیز و ته یموره شه له و تورکاتی وه سمانی و ئاق قویونلو و سه لجوقیان و... خه لکیان ده کوشت، له ئارامبونه وهی غه مگینی شاره زامداره کان له که ناری ئاورگی سارد و سردا، نه و رۆزیان زوژ به گهرم و گوری ده کرده چیژن.

مێژوله «زیرینا ئامیدی» ده گیریته وه که له و سهر دهمه ی که عهره بی هیزشکار له قادسییه و نه هاوهند له ژیر تیغی تیژی بی روحمیدا خه لکیان ده گریاندا، کاتی و لاتی ئارام کرده وه و دژو دژمنانی ره پی نا، ههر له و سالانه دا و دوايش نه و رۆزیان گرتووه و نه و سهرده مه یان به رابوردو پتوهند نه دا.

نه و رۆز هه موکات و ساتی خو شه و بیست و به ژیر بووه، له چاوی موغاندا، له چاوی موبیداندا، له چاوی موسولماناندا، هه مونه و رۆزیان لا خو شه و بیست بووه، به زمانی خو یان، قسه یان لئی کردوه. ته نانهت فه یله سوفان و زانایان و هوزانفانان و تویانه: «نه و رۆز رۆژی یه که مینی ئافه ریشه، که خودا ده سی کردوه» به خولقاندنی جیهان و له شهش رۆژا یاله شهش ده و ره) له و کاره دابو، له شه شه مین رۆژ دا خولقاندنی جیهان ته واو بوو جاله به ره ئه مه یه که یه که مین رۆژی نه و سان «خا که لیوه» یان، به «هور موزد: خودی» ناو بردوه و نه و شهش رۆژه یان به پاک و پیرۆز بژاردوه»

چ چریکه و چیرۆکیکی جوانه، جوان تر له واقعیته ت! به راستی مه گهر هه مو که سییک ههست ناکا، که یه که مین رۆژی به هار، ههر ده لینی یه که مین رۆژی ئافه ریشه. نه وه نه و رۆز بووه دیاره به هار، به که مین که ژو که شه نه و سان (خا که لیوه) ش یه که مین مانگ و نه و رۆزیش یه که مین رۆژی ئافه ریشه، قهت خوا جیهان و خو رسک و ته بیعه تی له پاینر یا له زمسان یا له هاویندا دهس پی نه کردوه، دیاره یه که مین رۆژی به هار، شیناوه ردی ئاخنی گرتووه به

لیوه وه و شین بووه و رواوه. سیلاو ههستان، قهلهزه ی ئاو، تافگه ی شه تاو، چرو کردنی دار و دم کردنه وهی خونچه و گول کردنی گول و گیاو شاخه و پویه ی دارو دهوهن له نه و رۆزدا روی داوه، رواوه، بهردو داری ناوئاو سوواوه.

بئی شک، رۆح و گیان له م که ژه دا سه ری هه لداوه و عه شق و ئه وین له م رۆژه دا گو و پواوه و یه که مین جار رۆژ له یه که مین نه رۆژدا گزینگی داوه و زه مان له ته که ئه ودا ده سی پئی کردوه. ئیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رۆژ داوه، شیرازه ی کردوه و ئه وی به پشتیوا نه بئی ته ستور، ئه وی له مه ترسی زه وال له ده ورانی موسولمانی کورده واری و ئیرانیاندا، پاراستوه و رای گرتوه، نه و رۆژ که له گه ل گیان و خوئینی ئیمه تیکلا و ببو و لیکدرا بوو، گیانی نه ته وایه تی له گه ل ناوئیه ببو. به رۆحی دینی تازه یه گوچی گرت، داب و ده ستوری نه ته وه بی و نیرادی، له ته که باوه، به دینی پیروزی ئیسلام و قورئان و عه شق و ئه وینی پره ئیزی تازه یه - که له دل و هه ناوی ئه م سالی تازه یه وانه و رۆژه هاته وه جیژ نیکی کونی کورده به خووشی و به هاته وه، خه لکی له م ئاو و خا که دا فرجکی گرتبو، گرپی خوارد و پیکه وه پئوه ند دران و پته و بون و پیروژ بون.

نه و رۆژ - ئه م پیره که گه رد و غوباری چه ندین سه ته له روی نیشتوه - به درژیایی میژوی که و نارای خوئی، رۆژگاری له که ناری موغاندا، زیکر و ویردی میهر په رستانی خوئی به گوئی خوئی بیستوه: دوای ئه وه له که ناری ئاورگدانی زه رده شتی دا، سرود و سروشی پیروزی مویدان و زه مزه مه ی ئاوئستا و سروشی ئاهور مه زدای به گویدا خوئیندراوه، له وه به دوا به ئایاتی قورئان و زمانی ئه للا: ریزیان بو داناوه، ئیستا سه ره رای ئه وه به نوئیز و دوعا و پارانه و گه کوردی یارسان و دینی کونی کورده واری و عه شق به خواوه ئه وین به حه قیقه ت گیانی تازه ی پئی ئه دا.

ئه م پیره خاوه ن پیره وه ری یه که له هه مو سه ته یه کداوله گه ل هه مو به ره ونه سلیکدا و له ته که هه مو باو با پیرانی ئیمه دا و ئستاوه تا رۆژگاری ئافسانه بی گو ده رزو گایو میرت «میردی گه ییو» ژیاوه و له گه ل هه مومان بووه، و هه یه، ریساله ت و رۆلی گه و ره ی خوئی له هه موده م و کات و

ساتیکدا زور پر به هیزی خوی و به عشق و نهوین و وهفاداری و خوین گهرمی و ره زاشیرنی
تهنجام داوه و نهویش سپی کردنه و هگرهنگی غم وه لقر چاوی پر چین و چروکه له سیما و
قیافه ی تم نه ته وهنه جیب و زولم لیکراوه به که له گهل خوین و ئیسک و پلوسکی خهلکی تم
سر زهوی به لا و صهدام لی دراوه له گهل روچی شاد و خوړسک و ته بیعت لیکدراوه و
گه وره تر له هه موان پیوه ندانی نه سله موته والی به کانی تم هوزونه ته و نه که له سر چه قی چوار
رینی یانی به لا و روداوه ی میژو گیر ساوه و دامه زراوه و هه میسه که و توت به ره یثرش و قینی قین
له دلان و جهلادان و تالانکه ران و هه روا په یمانی به کیه تی به ستن له نیوان هه مو دلی خزم و
که س و کار که دیواری گرژ و توره و بیگانه، چهن دین ده و ران له نیوانیاندانه بووه هر وی مه
وزین و دولی قوولی فه راموشی جیایی نه خسته نیوانیان.

ئیمه له م کاوه دالم ده م و سانه دالم به که مین ده می ده س پیکردنی سره تای ناهه رینشه دا،
یه که مین روژی خیلقه ته دا، له روژی خوادا له روژی ناگره سوره ی ناهورایی دا، نه و روژی
پیروز نه که یه نه جیژن و ناگر ههل ده که یه، ناگری ناهورایی. له قوولایی و یژدانی خو ماندا به
پیاهو تی خه یال له سارای رهش و ده شتی سوتواوی هه له بجه، شاری هیژوشیمای
کوردستان عبور نه که یه و له هه مو نه و روژ گهل که له ژیر ناسمانی پاک و روژی رونا کدا له
سر ناخ و خاک کی ئیمه که ریزی لی گیراوه و ناگری نه و روژ هه لکراوه له گهل هه مو زاروک و
کور و کچ و لا و پیروژن و پیاهو انیکدا که خوئینی نه وان به تیوره گماندا نه روا و روچی نه وان له
دلماندا ته کان ده خوا به شواری ده که یه و به مجوره (بوونی خو مان) به ناو یه ک نه ته وه، له نیو
گژه باو گیژه لوکه ی توند و مره شه بای کوشنده و سوتینر و نال و گوړده ردا خوړانه گرین و
خولود به گهل نه به خشین و له هیژشی تم سه ته دا که ئیمه ی له خو مان نامو و «نه بان» کردبو.

چ چریکه و نه فسانه یه کی جوانه، جوان تر له واقعیه ت! به راستی مه گهر هه مو که
سیک هه ست ناکا، که یه که مین روژی به هار، هه رده لپی یه که مین روژی ناهه رینشه. نه وه
نه و روژ بووه، دیاره به هار یه که مین که ژو نه و سان «خاکه لیوهش» یه که مین مانگ و نه و.

رۆزیش یه که مین رۆژی ئافه ریشه.

□ ئیسلامیش رهنگی جوان تری به نه و رۆز داوه، شیرازهی کرد وه و نهوی به پشتیوانه یی،
ئهستور، نهوی له مه ترسی زه وال له ده و رانی موسوئمانی کورده واری و ئیرانیاندا،
پاراستوو و رای گر تووه.

□ نه و رۆز ته نیا ده رتانی بوچه سانه وه، سه یران و خوئنگوزه رانی نییه نیازی زه روری
جامیعه و کوئمه لگا، خوراکی ژبانی نه ته وه یه کیشه.

له م میعادگه یه دا که هه مو به ره ی میژو وه چریکه و چیرۆکی هیلله تی حوزوریان هه یه له گه ل
ئه واندا په یمانی وه فا ده به ستین و «ئه مانه تی عشق و ئه وین» له وان به وه دیعه و ئه مانه ت
وه رده گرین «قه ت نامرین» و «به رده و امی راستین» ی خوئمان به ناوی نه ته وه یه ک که له م سارای
گه ورگه به شه ریدا ره گ و ریشه ی له قوولایی فه ره نهنگی دارمال له غینا و قیدا سه ت و بیخه وش
وجه لال و شکو دا هه یه و له سه ر هیمی «ئه سه لته ت» ی خوئی بون له راگوزاری میژو دا
راوه ستاوه، له سه ر «رو په ره ی جیهان» سه حیفه ی عالم سه بت و زه بتی بکه ین.

□ ته فتازانی له بابی ته کرار دا ده لئی: ته کرار عه یب و خه وش ی قسه یه مه گه مر له یادی مه حبویدا،
که له ویدا نه ته نیا جایزه که یاد و ناوی ئه و ته کرار و دوپاته بکریته وه، به قسه ش فه زیله ت ئه
به خشن^۱

وه ره تاگول ئه فشانی بکه ین

مامه نه و رۆز!

توآبه و چریکه، غه مکین و پره سه ته وه

توآبه و که نینه پاک و پر ده رده وه

۱ - موه وه ل، روژنامه ی اطلاعات صفحه ۶ شه مه ۲۷ اسفند ۷۱ و ۲۴ ره مه زان ۱۴۱۳ و ۱۸ مارس ۱۹۹۳ از
۱- گو دهرز - جه مشید: میژوی ته به ری، موعجه مولبولدانی حه مه وی، موروج الذهب نه و روژنامه ی حه کیم عومه ر - ی
خه پیام.

تۆبە و ھەلبە رکی و خەندە وە
دیو و درنجی خەم لە دل ئە پە رینی
تۆبە و کراسە سوو و توزاوی یەوہ
تۆبەم رۆمە تە رەش و چرچەوہ
کە لە بەختی رەشت رەنگ ئەداتەوہ
رەنگی خەم و پەرشانی لە دل ئە شواتە وە
مامە نە و رۆز لە دلنا خەمی تال و تفتە
خەمی دارمال، دەر وین، بۆمان سەختە
دەنگ دانەوہی پیکە نیستە
دلۆپە ی رۆندک و فرمیسکتە
کە لە سەر چاوەی گیانت ئەتکی
بە داوینت دا ئە رژی
ئیمەیش بە فرمیسکە کانت بە گور ئە کە نین.
مامە نە و رۆز!
وہ رە لە رومەت تۆزێ رەشی بتە کینە
ئاگر بخە نیو کەوای سوری خۆتەوہ
وہرە ھەر وہ ک مەلیکی دلشاد و خوش ئاواز
بال لینکە تا دەم ترۆسکە تروسکی خۆرە تاو
لە بیر بە رەوہ
ئەفسانە ی خەمی دیرین
لە باتی سترانی تال و خەفە تبار
ئەم شیعەرە ی شیرین بچرین!

وہرە تا بە کتر گولباران بکەین و مە ی لە جام، (شە پۆل) . مار

نازادی وهه‌لدانی مروّفانی:

مروّف وهه‌ربونه‌وه‌ری و زیندوی تریش بوّ هه‌لدان و گه‌یشتن به‌که‌مالی بونی خوئی نیازی به‌نازادی هه‌یه‌به‌لام نوکته‌و جینگای سه‌نجدان لیره‌دایه‌که هه‌لدان وکه‌مالی هه‌ر بونه‌وه‌ریکی زیندو له‌پینوه‌ندی نه‌و له‌گه‌ل خو‌رسکی و سروشتی و ئافه‌ریده‌ بونی نه‌و ده‌ناسیندری.

هه‌لدان وکه‌مالی مروفا نیش‌له‌ پینوه‌ندی له‌گه‌ل فیتره‌ت و حه‌قیقه‌تی وجودی نه‌ودا ده‌ر ده‌که‌وی و ده‌ناسری

حه‌قیقه‌تی وجودی مروّف عه‌ینی پینوه‌ندی و ئوگر‌بونیته‌تی به‌حەق، پیگه‌یشتن و هه‌لدانی مروّف‌له‌ ((قوربی وجودی)) دیته‌دی، نازادی به‌راستی‌ش له‌م پینوه‌ندی نیژیکی و قورب‌له‌خوا تا ریف‌ده‌کری، جا‌که‌وابی نه‌توانین بیژین: نازادی راسته‌قینه‌ هوئی هه‌لدان و پیکه‌یشتنی بونی مروفا مروّفانیه.

به‌لام نوکته‌یی گرینگ که‌ نه‌بی‌دو پاته‌ی له‌سه‌ر بکری نه‌مه‌یه‌که‌ ته‌نیا نازادی به‌راستی‌یه، که‌ نه‌بیته‌ هوئی پیگه‌یشتن و هه‌لدانی ئینسان و نه‌نزان وه‌ ((نازادی)) وه‌همی و نه‌فسانی ته‌نیا غوربه‌ت و یه‌خسیری زیاد ده‌کا وهیچی دیکه.

ویژه‌و ویژاوه‌ری ره‌سانه‌یی و مه‌شه‌وراتی زه‌مانه‌بی نه‌وه‌ی له‌بابه‌ت هه‌ریم و سنورو هه‌ریم و که‌وشه‌نی، یا تایبه‌تمه‌ندی و ماهیه‌تی قسه‌بکه‌ن، هه‌میشه‌ فو به‌بو‌ق و که‌ره‌ناکانی چاورای خو‌یاندا نه‌که‌ن که‌ نازادی هوئی هه‌لدان و پیگه‌یشتنی مروّفانیه.

نازادی هوئی به‌رز و ته‌رز بونی فه‌ره‌نگ و هه‌لدانی بیرو هه‌زره، وگشتی بافی دیکه‌ی، له‌وچه‌شنانه، قسه‌ده‌که‌ن و ده‌ئاخون، نازادی نه‌فسانی هوئی دور‌بونی مروّف له‌حەقیقه‌تی خوئی و غافل بونی نه‌و پیک‌دینی.

به‌لی نازادی ده‌بیته‌ هوئی هه‌لدانی مروّف و به‌رز بونه‌وه‌ی باری فه‌ره‌نگی نه‌و، به‌لام له‌کاتی قسه‌کردن له‌م دروشمه‌ نه‌بی بزاین که‌ له‌چ جو‌ره‌ نازادی یه‌که‌ده‌دوین و له‌کاتی کرده‌وه‌دا نه‌بی سه‌رنج بده‌ین که‌ نه‌که‌وینه‌ داوی لیبرالیستی نازادی، چونکا له‌ویندا نه‌ته‌نیا

ناگهینه هه‌لدان و بهرز بونه‌وهی مروّفانی، تازه زنجیره‌ی غوربه‌ت و دیلی ئه‌ویشمان قورس ترکردوه و زورترمان باداوه، وریابین که ئازادی نیوان ئیمه و لیبراکان و ئومانسته‌کان ته‌نیا و ته‌نیا موشته‌ره‌کیکی له‌فزی و بیژه‌یه، ئیمه له‌ حه‌قیقه‌تی ئازادی و هه‌لدانی مروّفانی قسه‌ده‌که‌ین به‌لام ئه‌وان له‌ژیر ناوی ئازادی دا ده‌م بین و قفل له‌دل و ده‌رونی مروّفانی ئه‌ده‌ن شوّرشێ دینی په‌یام هه‌ینه‌رو مزگینه‌ده‌ری ئازادی به‌ راستیه.

ئازادی یه‌ک که دوربێ له‌ ده‌سه‌لاتی شه‌یتانی تیکنو کراسی، بورو کراسی و سه‌رمایه‌ سالاری، بونی گوّلی خوّشبۆی مه‌عنه‌وه‌یه‌ت و هاودلی و هاوره‌نگی ده‌شت و ده‌ری شوّرشێ دینی پروته‌ژی کردوه.

هه‌مو فه‌لسه‌فه‌ی «ژان پۆل سارتیر» (Jan Poul Sarter) هه‌ول و ته‌لاشه‌ بوّ رزگار بون له‌بێ هیوایی و ته‌ناقوزو ناو میدی، که به‌شه‌ری روّزاوایی، ئه‌و لای وایه‌ ئازادی به‌شه‌ر محاله، به‌لام به‌ داغوه‌ چون ژان پۆل سارتیر خویشی هه‌روه‌ک زاناکانی تری روّزاوایی ریگاچاره‌ له‌ چوارچیوه‌ی زات و ته‌واویه‌تی ئازادی ((ئومانستی دا و که‌وته‌ خواری، به‌شه‌ری تازه و مل بادانی ئه‌و، که بوی ده‌گه‌ری، سه‌رگه‌ردانی ئه‌و زیاده‌کا.

ئه‌بێ بزاین ئازادی بیجگه‌ له‌ پێوه‌ند له‌ گه‌ل حه‌قدا، واتای بوّنه‌یه، جا هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌شه‌ که ئازادی رامیاری و کومه‌لایه‌تی روّزاوایش بیجگه‌ له‌ زیاد کردنی فاسیله‌ی چنیایه‌تی و قودره‌ت یایی بور ژوا و غه‌له‌به‌ی روّحی سه‌رمایه‌داری و پۆل و دراو په‌رستی و شه‌یتی بونی مروّف و په‌ره‌ گرتنی ئیمپریالیزم و بی‌دادگه‌ری کومه‌لایه‌تی شتی تری لی سه‌وز نه‌بوه‌ و نابێ.

ئیمه‌لامان وایه‌ مروّف عه‌ینی ته‌عه‌لو قه‌و ئینسان بوّگه‌ یشتن به‌ ئازادی و میوه‌ و به‌ردانی تاکی حه‌قیقی خوێ ئه‌بێ بگانه‌ ته‌عه‌لو قی به‌ راستی به‌ خوا وله‌ئهم و ئه‌و دابردی و له‌ ئوگه‌ردار بونی خو بوّ لای خوا سوربێ، نه‌ک له‌ روی نه‌زانی و خو قه‌ف کردن و خو به‌زل زانی خوێ دوربخاته‌وه‌ و ئینکاری بکا.

خوێ چاک و داب و ده‌ستوری ژیان - باله‌دیمه‌ن و روانگای خو رسی و سه‌روشت

لهزه تی گیانی و رۆح وهر بگرین، ته ماشا و روانین بو روانگای جوانی خورسک به له شو و لاری مروف گیانی تازه نه به خشی گوله رهنگاو رهنگه کان، دهشت و دهری سهر سهوز و رهنگین، ئاسمانی پر نه ستیره ی گه شه دار، نه م هموه جوانی و خوشیکیه به پیی زهوق و چه شه یه ک که له نیو دل و دهرونی مروفا هه یه له ته ماشای نهوانه لهزه ت نه با و شاده بی، دیاره نه م شادبونه، ته نیا له لهزه تی رواله تی دا کو نا یته وه.

له م نه رزه گرد و پان و گو و به رینه دا ئینسانگه لی په یدا نه بن که ته ماشای روانگای جوان، نهوان نه خاته بیر کرد نه وه؛ له باره ی رازی خیلقه تی پر قورده تی ئیلاهی، نهوانه له م بیر کرد نه وه و په ی بردن به رازو ره مزی جیهانی ئافه رینش زور لهزه ت نه بن، نهوانه به چاوی به رز تر و ورد تر نه روانه، روانگای جوانی خو رسکی و سروشت، جا ههر له بهر نه وه ش لهزه تی نه مانه، له لهزه تی که سانی که دارای نه م تاییه تمه ندی یه نین زیاتر و بهر فره تره، نه گهر تو تابلو یه کی نه قاشی جوان له بهر چاومند الیکدا دابینی، نهومنداله له ته ماشای نهوه لهزه ت نه با، به لام ئایا لهزه تی نهوله گه ل لهزه تی که سی که ده چیته نیو ورده کاری نه و تابلو یه و لهودیوی نهوه وه هه زاران ئافه رین به نه خشینه ری نه و ده لی، به رابه رن؟

ههر جو ر بی نه گه رتائیستا له لهزه تی زاهیری که لکمان وهر گرتوه باله مه و دوا بکوشین تاله لهزه تی رۆحانیش لهزه ت به بین، گو لی جوان و رهنگین بیننه و له مه زنی وگه وره بی گو ل ئافه رین بروانه، له نیوه شه ودا بروانه ئاسمانی پر له نه ستیره ی جوان و گه ش و له راست خوی خولقینه ری نهوانه سه ریچه مینه وه؛ نهوسا ده زانی چ شادی و خوشیه ک روت تی ده کا، به جو ری که بیجگه له زاتی حه ق ته علاشتی تر نه بینی «لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ»^۱ یانی: به راستی له ئاسماندا بورجگه لیکمان ساز داوه و نهوانه شمان بو ته ماشا کاران رازاندوته وه. نه م باسه له روژنامه ی شه هاده ی کوردی

۱- سوره ی حجر نایه تی ۱۶

ژماره ی ۳۹۴ سالی ۹ گولانی ۱۳۷۱/۲/۱ هه تاوی و ۲۱ نیسای ۱۹۹۲ زاینی به قه له می
(شه پۆل) بلا و کراوه ته وه.

دوا روژهی موسولمانانه

به راشکاوی ده بی بلین: دوا روژهی موسولمانانه وشا به خت له به ختی ئه واندا
له هات دایه، مادام له سهر ریبازی خوا سوربین و له ریگاری ئه و لانه ده بین (ذَلِكَ فَإِنَّ اللَّهَ
لَمْ يَكُنْ مُتَغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهُ عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ) مه شی خوا وایه، کاتی
نیعمه تیکی به هۆزی یا به تاکی یا به گهل و نه ته وه یه ک دا، نای گۆری و لیان ناستینیته وه،
مه گه رته وه ی ئه وان خویان بگۆرن و له ریگا لاده ن و کل بن وتل بن ه وه، سه ره و شوژ به ره و
گۆری، بگۆردین یا خو بگۆرن و اتا: چاک بون، خراپ بن له ئه سپی ناز و نیعمه ت دابه زن و
سواری ئه سپی ئه جه ل و به دفه ر بن و هه و ساری خویان بده نه ده س هه وای نه فس و شه یتان
به کار و کارابون، ئیستا بیکاره و په یتاره که وتون، بر و داربون، ست بر وا کراون، دلسۆزیون،
قین له دل کراون، له دل و ده رونی خویاندا خو بخۆنه وه و بینه خۆره له نیۆ یه کدودا، جا
ئه گه ر بتوانین بهر له و خوه دزیو و کریتانه بگرین و خو به خو چاک و دل و ده رون پاک
بین و به کار و تیکوشه رو نازابین و خو له خوی به د فه ری دور راگرین و بو یه کتر هه ره وه ز
بکه ین، کومه گی یه ک بین و مال و ناموسی یه کترین، وه کوهی خۆمان بزانیین و بیان
پاریزیین له دل پیسی له گهل یه کتر خۆ لادین و ئه وه ی بو خۆمان پیمان خۆشه هه مان بی، بو
هاو نیشتمانیه کانیشمان هه روا بین و بر و امان به خوا بته و بی، ئه وا دوا روژهی ئیمه ی
موسولمانانه.

ئاوینه ی میژو:

چریکه و چیروک و ئه فسانه ی میژوی ئاوینه یه که، ئه کرئ وینه ی خۆمان و وینه ی
به ره ی ئه نزان و ئیسانه کانی تری تیدا ببینین، مرؤف له روژه ی رابوردو، ئه ز مونی روژگار
بو هیمن دانان و بناغه ریژی دوا روژی چاکتر و به که لکترو به خته وه رانه تر سود و هر ده گری،
جا له بهر ئه وه ئه بی مرؤف هه مو روداوه کانی رابوردو، جوان بداته بهر جه نه جهری

سهرنج و به باشی لیان ورد بیته وه و شیان بکاته وه به دوکاسنه و سبب گانه و هر دی بداته وه،
ئه و سا بیکاته که شاه، یا ناوه نیا و توومی کار و کرده وهی تیا بچینی، له ئه زمون و تافی
کردنه وهی تال و تفت و ژه هر اوی تا ئه زمونی شیرین و شادی هیتر، دیاره زوری له زاگون
و داب و ده ستوری کوومه لایه تی و بنه رته تی کارو باری و خوی چاک و ئه خلاقه پاک که نه زم
و نیزام و ته کوزی کوومه لایه تی پیج دانه مزرئی، له سهر ئه ز مونی رابوردو، دامه زراوه، چ
ژیارو شارستانی، یاماف، جوانی و ناحه زی کارو کرده وه (حَسْنُ و قُبْحُ اَفْعَالٌ) و ره فتارو
ئاکاری عادی خه لک، که بریه تی له ئیستقرایه که، مرؤف و ئه نزان به درژیایی هه زاران سال
ژیان له پیج له پوچی گرئی پوجکه ی کوومه لایه تی دا به راوردی کردوه و هه لی سه نگاندوه و
میوه و نه تیجه ی ئه وهی به وینه ی زاگون و قانون، پیشکه ش به کوومه لگای به ره ی مرؤف
کردوه.

ئه م چریکه نموداری پیشه و کردو کرو، خو و ئا کارو تیک هه له نگو تنی به کوپو کوومه له،
جه ننگ، دژو دوژمنی، ناشتی و دوستی، به تیکرا تیکرای ره ننگ دانه وه کان و
ده نگدانه وه کانی ئینسان و ئه نزان له راست روداوه و دژواری یه کانی ژیاندا، ئه وه جوژی
بیر کردنه وه و تیفکرینی کوومه لگای رابوردوه وه، به هه مو جوانی و ناحه زی و دژیوی یه وه.
ساز و ناواز له دو روانگاو:

ئه گهر له یه کئی له لایه نگرانی موسیقا بیرسن که سمفونی یانی چی؟ له وه لامدا
پیت ده لی: سمفونی شوینه واریکی گه وره ی موسیقایه که بو ئورکیستیری موسیقا
ده نوسری و له چار به ش ساز ده کرئی: دیاره ناوی چهن که سیش له موسیقا زانه کانی ناوداری
جیهانیش ده با که سمفونی نبوغ ئامیزان به دی هیناوه، که بتهون، چایکوفسکی،
موتسارت بهر له هه موانه، به لام ئه گهر هه ر ئه و پرسیاره له موسیقا زانیک بکرئی، یه که م
ناویک که به زاریدا دئی (هایدن) ه چونکا زوربه ی خه لک (هایدن) به باوکی سمفونی ناو

۱- بهر کوئی کتیی رامباری مه دینه نو سراوی فارابی - (شه پۆل).

ئەبەن، چون: بتهون، مونتسارت و مامۇستايانى دىكەى موسىقاي سمفونى، لەساختەى زۆرو زەوہندى خوڭيان بۆ ئوركىستىرى سمفونىك لەموسىقاي هايدن ماىەيان گرتوہ، بەتىكرا شوڭينەوارى ئەم موسىقازانا، ناودارانە بۆ ئەوان، ھەرۈە كوكتىيىك بوہ كە دەرسى لى فيزبون وزانستى خوڭيان پرترو غەنى تر دە كرد^۱

ئاو وژيانى ھەموچت:

قورئان ھۆى ژيان و يەكەمىن لانكەى جولە ندەو خزۆكى بە (ئاو) ناو بردوہ، زانستى ژين ناسيش، ھەر ئاوى بە بنەرەتى ژيان داناوہ، بەو جۆرد، توڭزانەوہ كە سەبارەت بە ساختومانى گشتى جىسمى زىندو، ئەنجام دراوہ، نىشانى داوہ كە ئاو وكەربون نيزىكەى ۹۸ لەسەتى جىسمى بونەوہرى زىندوى يىك ھىناوہ، ھەرۈا توڭزانەوہى زانستى زەوى ناسيش، دەگەينى كەبەر لەپەيابونى ئاو، ژيان لەسەرگۆو خرۆكەى زەوى نەبوہو جادواى پەيدا بونى ئاو وساز بونى زەرياو ئەقيا نوسەكان، كەم كەمەڭينگەى لەبارو باو بۆ ژيانى بونەوہرانى زىندو، وەجۆرا و جۆر بونى ئەوانە، بەدى ھاتوہو خزۆكەكانى سەرەتا، لەيەكەم روژى ژياندا لە زەريادا بون و لەدوايىدا ھاتونەتە سەر بەژ وويشكانى.

گرشمەى يەكبون:

لەمىژوى ئەدەب و ھونەر و خونىشان دانى زانست لە خۆرھەلات دا جار جارە گەورە گەورەيەك سەريان ھەلداوہ كە لەھەربارو بابەتيكەوہداراى شوڭين و پلەو پاىەى بەرزوبلېند بون، كەسانى كەبەتيكرا لە دەورو بەرى وجودياندا بەقسەى مەلاصەدرا كەسايەتى مەجازيان، ئەفسانەگەلېكە، توڭزا نەوہىە لەفولكلور و باوى كومەلايەتى دا بەيانگەرى ئەم قسەيەكە خەلكى ولاتى ئىمەكاتى دەس دەكەن بە چرىكەو چىرۆك سازى كەسايەتى، تاكيك كە لەچەن لاوہ يا لەبارو بابەتيكەوہ بەچاك و بەرزو چازان و گەورەترى

۱ - ن- كولوسووا، سەرەتايەك لەسەر ناسينى موسىقا- كەبھان چوارشەمە ۲۰ ئازەر ۱۳۷۰ى ھەتاوى لاپەرەى ۶ و ۱۱ دەسامبر ۱۹۹۱ زو ۲۰ سەرماوہزى ۱۶۰۳ ك و ۴ جمادى الثانى ۱۴۱۲ ك (شەپۆل).

بزائن، تاييه تي گه لي له ودا بين که له خه لکی دیکه دا بهر چاويان نه که وئی و زوريان پيدا هه لده ليین به کیک له وانه، مه ولانا عه للامه، سه عید نورسی و مه ولانا نوسخه ی جامیعه خالد شاره زوری یه، له م وتاره دا ناتوانین له بابته و هه موه چریکه که له بابته و دوزاته وه گوتراوه قسه بکه یین ته نیا به نوکته یه ک ئاماژه ده که یین و درگای لیکولینه وه، ده خه یینه سه رگازره ی پشت تا نه وانه ی که ده یانه وئی، تویشوی خویمان له وه به ده س بین خه ریک بن.

له دیوان وقسه ی زوربه ی عارفان و خواناساندا هونه وشیعروو ته به ک ده بیسین و ده بینین که واتای وه حده تی وجود، نه دایه کی له و قسه وباسانه ی که له فه لسه فه دا هوئی قره قر و قسه لیکردن بوه، مه سه له ی وه حده تی وجود و یه کبونه، که نایا حه قیقه تی دهره وه، یه که یا زوره.

له حکمه تی موته عالیه دا، دوا ی قسه کردن له موشته ره کات وهاوبه شبونی مه عنه وی وجود و قسه کردن له وه که وجود نه سله، نه تیجه ده گرن، که نه شیای خارجی هه رچه نده وینه ی جوزا و جوزیان هه یه، له باتندا حیکایه ت له یه ک حه قیقه ت ده که ن وئویش هه مان نه سلنی بونی نه شیایه، دیاره که سی که بروای به ته و حیده هه بی، ده گونجی به وه حده تی وجود و که سره تی مه وجود بروای هه بی، و که سره تی مه وجود به واتای ماهیات مه نسوب به وجود، بزانی و حه قیقه تی وجود له روانگای نه ودا خاوه نی نه نواع و تاکه تاک و پله و نه جزای نه قلی و دهره وه بی، نه بی هیچ جوړه قیام و عهره زی سه باره ت به ماهیات له گوړدانه بی به لکو وجود حه قیقه تی واحد، ساده ی قایمی به زات بی و ته نیا ماهیات نه درینه پال نه و حه زره ته و نه وه ماهیه تن که زوروموته که سیرن، نه ک حه قیقه تی وجود، نه م واتای وه حده تولو جوده بیروای فه لاسیغه یه که نه تیجه ی لیوهرده گیردری که نه شیا باوه کو له باری تاييه تمه ندی وئاسه واره وه، جیان، هه مو له وباره وه یه که مه وجودن، یه ک حه قیقه تن وئویش هه مان نه سلنی بونی نه شیایه و مه وجوداتی جیا جیا له حه قیقه تی بوندا پیکه وه، یه کن و وه حده تیان هه یه.

صه در المتألّهين به به يانی بیری وه حدهت له عینی که سرهت وکه سرهت له عینی
وه حدهت و بیری ئه ساله تی وجود توانیویه تی، ته سویری تازه له جیهانی بوندا بخاته
به رچاو، هه رچهن ئیشراقیون به ئه ساله تی ماهیهت بروایان هه یه که له گه ل عارفان و
خواناسان یه ک ده گرنه وه.

خواناسان بروایان به وه حدهتی وجود ومه وجود هه یه، عارف دنیا به ئاوینه یه ک
دائه نی بو نیشان دانی وینه ی حه ق (خوا) به پیی بیروباوهری عارف مه وجوداتی جیهان
بیجگه له وه که نیشانه و ئایه تی حه قن چتی ترین.

ئیمام محه مه د غه زالی فه رمویه تی: عارف وخواناس له نشیوی پهستی مه جازه وه
بالی گرتوه و فریوه ته نیو ئه وجی حه قیقه ت، جادوای پیگه یاندنی خوی له و میعراجه دا
به عه یان و به ئاشکرا ده بینن که له جیهانی بوندا بیجگه له زاتی خواچتی دیکه له گوردانیه،
هه مو شتیگ بیجگه له زاتی ئه و هالک و بو تیا چونن (كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ) نه ته نیا
له یه ک زه ماندا به لکو له ئه زه ل و سه ره تادا.

له محیدینه وه یه که ئه سلی وجود، له هه ربارو با به تیکه وه، واحدو تاکه وکه سره تی
بو تیه، هه م وجود یه که، هه م مه وجود وه ئه گه ر حه زره تی حه ق خوی فه یز بدا مرو ف
ئه توانی جه ره یانی حه ق له خورسک و له ماده و عونسوردا بیینی و وینه یه ک نامینی که
حقی تیا نه بیینی، جا ئه مه یه که هه میشه ئاره زویانه که ئه شیئا (که ماهی یه) بو یان
ده ربکه وی.

جا ئه وه یه، که شاعیران و خواناسان و عارفان ده لّین:

چارینه ی بابا تاهیر

به صه حرا بنگه ره م صه حرا ته وینه م

به ده ریا بنگه ره م ده ریا ته وینه م

به هه رجا بنگه ره م کوه وده رو ده شت

نیشان ئه ز قامه تی ره عنایی ته وینه م

چارینه:

خوښاښانانکي نه زيا سر نه زونه ن

مياني شوعله، خوشک و تهر نه زونه ن
که نيشت و که عبه و بتخانه و ده ير

سه را يي خالي نه ز دلبر نه زونه ن

چارينه:

يه کي به رزي گه ري نالان ده رين ده شت

به چه شم خون فشان نالاله ميکيشت

هه مي کيشت و هه مي گوفت نه ي دريغا

کي بايه د کيشتن و هيشتن ده رين ده شت

چارينه:

گه رهم راني، و ه رهم خواني ته زاني

و ه رهم ناکر بسوزاني ته زاني

و ه رهم بهر سهر نه هي نه لوه ندو مه يمه ند

نه مي و ازهم خودا زاني ته زاني

مه نسوري هه لاجيش وتي: من چه قم و شيخي شه بو سته ريش دو اي نه و، وتي: پيچگه

له حق کي هه يه، بيژي چه قم، خوايش فهر مويه تي: له کاتي ده ردودا غذا بلين (انا لله و انا

اليه راجعون) نيمه هي خوايان و بولاي نه ويش له گه رانه وه داين. نه م مه به سته له روزنامه ي

شه هاده ي کوردي به قه له مي شه پول سالي ۹ ژماره ۳۸۲ له ۱۷ دسامبر ۱۹۹۱ زو ۲۶

نازهری ۱۳۷۰ ی هه تاوی بلا وکراوه ته وه.

فهره ننگ و مه عنه و بیته؛

فهره ننگ بریته تی یه: له زنجیره یه ک ئوسول و داب و ده ستور و زا کوننی خو و نه خلایقی و کرده و هی و ره فتاری که تاکه تاکی، یه ک کومه لنگا له که ناری یه کترین وله پیکه وه بوندا دهی گرنه بهر چاو ورعایه تی ده که ن.

یه ک کۆر و کومه ل چ گچکه بی وه کو بنه ماله و خاوحیزان، چ گه و ره تربی وه کو گره ک، فیرگه، کارگه و... یاله بیچم گرتنی په ره دار تردابی، وه کو نیشتمان، یا به واتایی گشتی تر کومه لنگای مروفی و ئینسانی له جیهاندا، ناچاره راکۆن و زا کوننی قه بول بکا، که پیکه وه ژیانی تاکه تاکی نه و کومه لنگایه، ده گونجینی و ده بیته هوئی پیوه ندی باشتر و شیاو تری نه و کومه لنگایه، له گه ل کومه لنگای تر، له پله یی په ره دار تری مروفانی دا.

فهره ننگ له کۆر و کومه لنگای جیا جیادا دیاره یه کسان و یه ک جوژنیه،

له زۆر شوینی تایبته له جیهان، هۆزینک یا نه ته وه یه ک، هه ن که داب و ده ستور و باوی تایبته به خو یان هه یه و زا کونیک به ریز ده گرن، که له فهره ننگ و باوی کومه لایه تی هۆزو کومه لنگایی تر دور له زا کون بی و دژی ئوسول و بنه ره ت بی، به لام به گشتی له نیو کۆر و کومه لنگای په ره داری مروفانی، داب و ده سور، قه بول کرا و وجودی هه یه، که گشت ئینسانه کان و مروفه کان له راستی و دروستی نه وه دا بیرو را و باوه پریان یه که وراسته و باشه، هه ر چه نده له واتا و میصدای نه و ئوسول و زا کون نه دا، جیایی بیرو باوه ره بی، بووینه نه و ئوصول و زا کونانه ی قه بوله و به ره ی مروف پیی باشه نه سل و بنه ره تی ئازادی یه، بو تاکه تاکی به ره ی ئینسانی، ده س دریز نه کردن بو مال و گیان و ناموسی خه لکی دیکه، په سه ند بونی چاکه و چاککی، خوشه وستی، فیر بونی عیلم و زانست، پاککی، یا ناشیرینی و دزیوی زولم، سته م، کوشتن، بیسی و چه په لی، نه زانی و... جاکه و ابی چتگه لیککی ئوسولی و داب و ده ستوری له جیهاندا هه یه، که گشت تاکه تاکی ئینسان و نه نزان له نه سلی بون و بنه ره ت بونی نه وانه بیرو باوه پریان یه که و پروایان به و ئوصول و زا کون هه یه، به لام له کومه لنگای بهر ته سکت، نه م یه کیه تی بیرو رایه ده شیوی و

ئالۆزده بى وده گوردرى و جياوازى بهدى دى.

چونكا بهرداشتى جياواز له يه ك ئهسلدا وجودى ههيه، كه يه كيونى بيرورا له پاژدا نه گونجاو دنوينى.

دياره له رۆزگارى پيوه ندى، پيوه ندو تيكلاوى، رۆزتر كۆرو كۆمه لگا، له گه ل يه كتردا، تيكلاوى فهرهنگى بى رهنگ ورو ده كا.

تى هه له نگو تن:

تى هه له نگو تنى فهرهنگه كان له يه كتر، به ره به ره يه كى لهو فهرهنگانه سهر ده كه وى و به سهر ئه وانى ترا زال ده بى و ئه وانى تر ده گورى و به ره ولای خوى ده يان كيشى و خبو و ئاكارو گورپانيان به سودى خوى تى دا بهدى ده هينى، هه رچه نده فهرهنگه ره سه نه كان كه بيانه وى خورابگرن له راست ئه و فهرهنگه هيرشكاره بيگانه دا تابشت ده ينن و تياناچن، به لام ئه زمون نيشانى داوه، كه ئه گه ر پاريزگارى له فهرهنگ نه كرى، فهرهنگى ريشه دار وزيندوش كه م كه م زهرد هه لده گه رى و كز و سيس ده بى و ئوسول و خو و ئاكارو خولقيان به دريژاي رۆزگار به ره ولای فهرهنگه زاله كه ده گوردرين و سه ره نجام تيا ده چن.

هه رچه نده كۆرو كۆمه لگا له ژن و ميژد به جوته ساز بوه و فهرهنگى كۆمه لگاش به كاروكرده و هى هه ردو چيني ژن و پيا و، ديمه ن و شك ل ده گرى و به رده وام ده مينى، به لام ئه كرى بليين كه نه خشى ژن له پاراستن و به رده وامى فهرهنگ له پياو زورتر و به رفره تره، چونكا ژن خوى به ناوى نيوى له كۆرو كۆمه لدا دپته ژمار فهرهنگ، له لايه كى ديكه وه به په روه رده كردنى زا روک و فيژ كردن و بارهينانى مندال كه له هه ردو توپيژى كۆرو كچن، فهرهنگى خوى ئه دابه به ره ي داها تو.

له م راگويزان و جى به جى كردنه دايه كه ئه گه ر ژن پاريزه رى فهرهنگى خوى بى، فهرهنگه هه ر به و ئه سل وه، ئه چپته نيو به ره ي داها تو، به لام ئه گه ر خوى يه خسيري فهرهنگى نامو و بيگانه بو بى، فهرهنگى كه راي ده گويزى، فهرهنگى ئالوزاوو

شه مزاووه و که چ ولار نه بی که به لای فەرهنکه ناموزاله که دا دیمه ن و شکل نه گری و به خودادی اجاواى بۆ به ره یه ک به فەرهنکه گۆردراو به فەرهنکه نامۆ هه لبا که نه سهاله تی فەرهنکه خویان هه یه و نه سهاله تی فەرهنکه نامۆ بیگانه.

لیزه دا پرسیاریک دیته پیشه وه، که نه گه به ره یه ک نه سهاله و ره سه نی فەرهنکه خوی له کیس بدا، چ چاره نویکی ده بی؟ وه کو کورده کانی هه بجه یان به سه ردی و به گازی خه رده ل و سیانورو بۆمبی شیمیایی سه دام، عه ره بی ته کریتی ناگر نه درین و ده بنه هیروشیمای کوردستان. له بهر نه وه زیاتر له چوارده سه ته، ده سیان له فەرهنکه باو باپیرانیان هه لگرت و خزمه تیان به زمانی قورئان کرد که عه ره ب به زمانی خوی ده زانی، ده ک قورئان له گورچوی سه دام و درۆزانی میژوبدا که قورئان ده که نه هه خویان، چونکا هه مو ده زانین قورئان هه گشت موسولمانانه، چ فارس، کورد، تورک و... بی ئیتر به ته نیا هه عه ره ب نیه.

وه لām بۆ نه و پرسیاره نه مه یه که نه سهاله و ره سه نی فەرهنکه پته وی و که سایه تی به تاک نه دا که نه وه له دودلی و در دۆنگی بیری و هزری و رۆحی ده پاریزی، که سه که خوی فەرهنکه ره سه ن و بالآوته و دروست بی و له سه ر خوی بزانی که به وه فەرهنگ و داب و ده ستورانه ی باوی نه ته وه ی خوی ره فتار بکاو خوی له وانه، دانه رنی، له که ف و کوئی دل و ده رونی و رۆحی که مرؤف توشی هه ل چون و نا ئارامی ده کا له ریگای دورستی ژیان ده ری ده په رینی، ده پاریزی و ساغ ده مینی، که سه کی ئاوه ها پشتیوانی مه عه وه ی کافی، بۆ بوز ده خواو نه بیته خوی نه قیده و باوه ریکی به رده وام ولی بران و لی نه وین که بۆگه یشتن به ئارمانجی به رزی مرؤفانی پیداویست، زۆر ئاسان ده ی گریته باوه ش، چونکا هه م له خوی و هه م له فەرهنکه دروستی خوی دلینایه و هه ر نه م دلنابونه شه که ده بیته هوی به دی هاتنی ته وازونی فیکری و ئارامشی رۆحی و خوی په سه ند و چاکی مرؤفانی و ئینسانی یانی: ریزدانان بۆ ژن. (شه پۆل)
